

Domoznanski oddelek
371
MLADA RAST
2011/2012

KNJIZNICA IVANA POTRČA PTUJ

373.3(497.4Majšperk)

6018768

COBISS •

MLADA RAST

Glasiło učenik in učencev OŠ Majšperk

OSNOVNA ŠOLA
MAJŠPERK

Junij 2012

JUNIJ 2011

MLADA RAST

KAZALO

GLASILU V POZDRAV	2
LITERARNI NATEČAJ	3
POVEDALI SO NAM ...	9
SPOZNAJMO VRTEC	12
PRVI RAZRED	14
DRUGI RAZRED	18
TRETJI RAZRED	22
ČETRTI RAZRED	26

Ponosni dobitniki knjižnih nagrad za najboljša literarna besedila

Lea Žebec, 1. a

MLADA RAST,

šolsko glasilo OŠ Majšperk

Uredila **SLAVICA TACIGA**

Lektorirala **SLAVICA TACIGA**

Računalniško oblikovala **SLAVICA TACIGA**

Naslovnico oblikovala **JANKO MARINIČ** in **SLAVICA TACIGA**

Pri izdelavi pomagala **KLAVDIJA MURKO** in **MATJAŽ KRANER**

Fotografije likovnega pouka prispeval **JANKO MARINIČ**

Založila in izdala **OŠ Majšperk**

PETI A	30
PETI B	34
ŠESTI A IN ŠESTI B	38
SEDMI A	40
SEDMI B	42
OSMI A	45
OSMI B	48
DEVETI A	49
DEVETI B	50
NAŠI DOSEŽKI	51
VSEČ SO MI: PROJEKTI	55
PETJE V PEVSKIH ZBORIH	57
MLADI ČEBELARJI	58
NEMŠKI KOTIČEK	59
ANGLEŠKI KOTIČEK	61
ŠPORTNI UTRIP	64

BESEDA UREDNICE

Dragi mladi bralci, drage mlade bralke,

pred vami je odprta nova številka Mlade rasti. To pomeni, da ste si utrgali dragocen tenutek svojega časa za sočen plod našega celoletnega ustvarjanja. V gasilu so zapisane vaše ideje, misli, pripovedi, izpovedi, ... , ki smo jim s skrbno pomočjo vaših mentorjev in razrednikov vdihnili končno podobo.

Naj vas spomnim na čudovito misel Antoinea de Saint-Exuperyjevega, slavnega francoskega očeta *Malega princa*: »Če hočeš videti, moraš gledati s srcem, kajti bistvo je očem nevidno.«

Vsem vam želim prijetne počitnice in čim več dobrih poletnih izzivov! Ko boste zrli v svet, ga poskusite pogledati s srcem, le tako boste videli stvari, ki so resnično lepe in dobre.

Slavica Taciga,
urednica Mlade rasti

UVODNIK RAVNATELJA

Drage mlade bralke in bralci!

Prišel je čas, ko lahko znova veselo zadihamo. Maj je za nami, v šoli je ta mesec vedno naporno, polno je dela in obveznosti, ki jih je potrebno opraviti, bognedaj da popraviti. Junij pa že diši po počitnicah. Težje, kot smo si jih prislužili, toliko bolj se jih bomo razveselili.

V šolskem letu 2011/12 je bilo veliko odrekovanja, prilagajanja, kljub temu pa smo skupaj zmogli pripraviti nekaj prostora tudi za dobre stvari. Odlična ideja in hitra odzivnost sta bili tokrat zaslužni, da smo prejeli prenosne računalnike. Ti so danes že skorajda nepogrešljiv učni pripomoček, zato smo veseli toliko bolj, da se je odlična ideja tudi uresničila.

Vedno pogosteje se srečamo z vprašanjem: knjiga ali računalnik. Odgovor je na dlani. V današnjem času je pomembno oboje, saj se knjiga in računalnik uspešno dopolnjujeta med seboj.

Letošnje leto je na naši šoli minilo v znamenju spodbujanja razvoja bralne pismenosti. Odvijal se je literarni natečaj, s katerim smo želeli vse vas spodbuditi k literarnemu ustvarjanju in izražanju. Avtorje najboljših pripovedi smo nagradili. Na naslednjih straneh si lahko te čudovite pripovedi tudi preberete.

Nikar pa ne pozabite, da je v znanju je moč!

Vsem vam želim lepe in mirne počitnice! Posezite tudi po kaki dobri knjigi v zavetju hladne poletne sence. Oddahnite si, pošteno se nadihajte svežega zraka in se pripravite na novo šolsko leto. Čakajo vas nove avanture – učne in morda tudi manj poučne.

Branko Lah,
vaš ravnatelj

AVTORICA NAGRAJENE PRIPOVEDI (5. RAZRED)

ZARJA VUK

Naša Zarja je prava knjižna mravljica.

Knjiga je njena dragocena prijateljica.

Tudi kadar sedi pri varstvu, bere knjigo.

Pri tem je prav nič ne zmoti.

Zmotilo je ne bi niti, če bi okoli nje podirali šolo.

Zanjo je glavno, da ima svojo knjigo.

ZANIMIVE SANJE

Bila sem majhna deklica, stara tri leta. Sedela sem v puščavi na vročem pesku in nisem vedela, kje sem. Vstala sem in gledala po puščavi.

Naenkrat sem zagledala v daljavi v zraku svetleče se predmete, ki so se mi vedno bolj bližali.

Čez nekaj časa gledanja v svetleče se predmete sem ugotovila, da so vile, ki letijo proti meni.

Ko so priletele predme, sem skoraj okamenela. Rekle so mi, da sem pridna mala vila. Dve vili sta me prijeli za roko in odletele smo.

Prišle smo do nekakšnega kroga, ki so ga mejile skale. Vile so me odložile za skalo. One so se šle borit s črnimi vilami. Kar naenkrat je prišla k meni črna vila. Ustrašila sem se in zatisnila oči.

Poklical me je znan glas. Odprla sem oči in ugotovila, da so to le sanje. Nato sem vstala in odšla na topel zajtrk.

Zarja Vuk, 5. a

AVTORICA NAGRAJENE PRIPOVEDI (6. RAZRED)**EVELINA ŠPRAJC**

Vedno nasmejana, komunikativna in ustvarjalna, taka je Evelina.

Zanima jo veliko stvari.

Je optimistična.

Z lahkoto se vživi v druge.

Lepo je, če imaš tako prijateljico, kot je ona.

POŽAR NA VASI

Bilo je lepo ponedeljkovo jutro. Mami me je zbudila iz sladkega spanja. Pripravila mi je nahrbtnik z vsemi potrebnimi stvarmi. Nato sva se poslovili in ati me je odpeljal na počitnice k družini Šprajc na Kristan Vrh pri Mestinju. Tam sta doma bratranca Rok in Domen.

Bili smo polni energije, igrivosti, smeha ... Po zajtrku nam je Rokova in Domnova babica obljubila, da gremo popoldan na čokoladne palačinke v bližnjo okrepčevalnico. Imenuje se Bajsova domačija.

Po stopnicah smo slišali, da pride babica po nas. Pa ni bilo tako. Povedala nam je, da na Bajsovi domačiji gori, saj je to izvedela po napravi in klicu 112. Rokov in domnov dedek je gasilec, zato ima to napravo doma. Hitro smo stekli do koles in se odpeljali v bližnjo vas. Ustavili smo se kar nekaj metrov pred domačijo. Ko smo prišli tja, so se mi oči zarosile v solzah. Komaj sem jih zadrževala. Najraje bi bila kričala. Vsa streha je bila v enem ognju, saj je bila pokrita s slamo. Vse je bilo žalostno, vse je bilo v dimu. Stojim in gledam. GROZA! Domači so tekali okoli. Jokali so. Tak dogodek sem videla prvič in nikoli več ga nočem. Tisti dan nam ni bilo več do igre. Samo o požaru smo se še pogovarjali. Ko je prišel dedek domov, nam je vse lepo razložil. Mi pa smo ga radovedni poslušali. Pa tudi palačink ni bilo.

Ta dan se mi je dobro zapisal v spomin in ga ne bom nikoli pozabila. Danes je Bajsova domačija pokrita z novo slamo. Drugo leto pa zagotovo gremo na palačinke.

Evelina Šprajc, 6. b

AVTORICA NAGRAJENE PRIPOVEDI (7. RAZRED)

ROMANA KAMENŠEK

Romana je pridna, vestna in odgovorna. S svojo starejšo sestro tu pa tam ne najdeta skupnega jezika. Kljub temu sestro večkrat omeni v svojih čudovitih besedilih in si zanjo izmisli nadvse izvirne vzdevke.

MOJA SOBA

V mojih težko pričakovanih počitnicah sem naredila več kot celo šolsko leto. Brisala sem prah na policah, prestavljala pohištvo in praznila stoletne omare. Skoraj sem že začela pogrešati šolo, ko sem končala.

Že od otroške zibelke si sobo delim s sestro. To seveda pomeni živeti v neskončnih prepirih in neskončni zmešnjavi. Po enajstih letih prošenj sta mi starša končno izpolnila mojo dolgoletno željo po svoji sobi. Seveda pa to ni bilo tako lahko, kot se sliši.

Soba, v kateri zdaj živim, je bila najprej soba moje mame in njene sestre. Ko se je teta odselila, mama pa dobila dve hčerki, je postala najina prva skupna soba. Ko sva potrebovali več prostora in se odselili v večjo sobo na koncu hodnika, pa je postala soba, kamor si odložil stvari, za katere nisi imel nikjer druge prostora. In če sem hotela živeti v tej sobi, sem jo morala počistiti. Kar je pomenilo neskončne vrste škafelov za na podstrešje, vreč za smeti in spraševanja, v katero skupino spada kateri predmet. Skoraj sem odnehala, a le misel, da bi še en dan preživela v isti sobi kot Popolno utelešenje nadležnosti, me je skoraj dobesedno odnesla nazaj k čiščenju. Bilo je naporno, a končno sem prišla do zabavnega dela. Soba je bila čista in pripravljena, da jo začnem urejati. Ko sem imela v glavi točno določeno mesto za vse, sem se preselila. Vsi so mi pomagali preseliti posteljo in vse moje stvari. Najhitreje je seveda nosila moja sestra. V svoji stari sobi nisem pustila niti nogavice. Nazadnje je v začetku avgusta prišel trenutek, na katerega sem čakala enajst let. Bila sem sama v svoji sobi, okrog mene je bila tišina in Popolno utelešenje nadležnosti je bilo dve sobi stran. Ta trenutek sem uživala celo minuto, preden sem od napora utrujena zaspala v moji, samo moji sobi.

Do danes sem svojo sobo preurejala nešteto krat, ampak nikoli ne bom pozabila, kako je izgledala na moj prvi dan čiščenja. Včasih to podoba še zmeraj srečam v nočnih morah.

Romana Kamenšek, 7. a

AVTOR NAGRAJENE PRIPOVEDI (8. RAZRED)

ANŽE VEDLIN

Anže je umetnik po srcu.

Obožuje košarko in je izvrsten pianist.

Ko zaigra na klavir, v nas prebudi vse čute.

Včasih je zamišljen in ne sili v ospredje.

Besedno je zelo nadarjen.

RAZBITO OKNO

Bilo je zgodnje jutranje dopoldne. Sonce je ravno vzhajalo za »gorami« Haloz. Rastline in živali so se že »prebudile«. In jaz?!

Stal sem pred vhodnimi vrati, utrujen od včerajšnje noči, saj so psi celo noč lajali. Gledal sem skozi okno vhodnih vrat in se čudil nad lepoto rastlin, ki so zunaj cvetele in razkazovale svojo lepoto. Tudi majhne živalice so zunaj lepo letale ali pa se sprehajale po dvorišču. Res, zelo lepo jih je bilo gledati. V srcu mi je bilo zelo prijetno, ko sem jih opazoval, saj sem si lahko predstavljal, kako je, ko si tako majhen in ko lahko letiš svobodno s cveta na cvet in se pri tem zabavaš.

In potem se je zgodilo ...

Majhna osa se je »priplazila« do okna vhodnih vrat. Jaz sem seveda brez kakršne koli milosti pograbil prvi predmet, ki sem ga videl, in z njim z veliko silo udaril po osi. Uboga osa je padla po tleh in za kratek čas omedlela. A to še ni bilo najhujše. Zraven ose pa se je zlomilo tudi okno vhodnih vrat. Nisem mogel razumeti, kako sem lahko »meter krat meter« veliko okno zlomil. Okno je seveda »nemočno« in zlomljeno ležalo vsepovsod na tleh. Kar sapo mi je vzelo, ko sem kar naenkrat na drugi strani zagledal ljudi, kako hodijo po cesti in gledajo, kaj se dogaja, saj steklo ni več bilo na pravem mestu.

Anže Vedlin, 8. a

AVTORICA NAGRAJENE PRIPOVEDI (9. RAZRED)

ASTRID CEP

Poznamo jo kot prijazno, poslušno in romantično dekle. Z veseljem priskoči vsakomur na pomoč.

Pridna je kot čebelica.

Poleg vsega je zelo ustvarjalna, prav tako je prizadevna in vestna učenka. Želimo si še takih učencev, saj so velika pridobitev za razred.

VROČ POGLED

Žgoče sonce prebada tvoje telo kot tisoč mečev, a hkrati tako nežno, kot da te boža cvet vrtnice. Pesek vroč, tako droben, kot mi v tem vesolju. Nebo široko, modro brez črnila, le nežna sapica, ki ti piha na dušo. V ozadju prijetna glasba za tvoja ušesa ... In naenkrat bum, auuu, žoga mi je priletela v glavo, Agata in Karolina me vabita, da gremo skupaj igrat odbojko v vodo, a o tem pozneje.

Naj povem, kje se nahajamo oziroma smo se, sedaj namreč sedim doma in obujam spomine. To poletje smo namreč odšli na morje skupaj s teto in stricem in sestričnima Karolino in Anemari, tako smo bili skupaj, dve družini. Bili smo na otoku Rabu, natančneje Lopar - San Marino. To je zame kraj za dušo. Dolga obala, ob kateri prehodiš kar nekaj minut, da prideš do prave globine za plavanje, pesek droben in svetel kot naše oči. Za obalo zelenje in palme, živa narava, ki je vedno budna. Letos je bilo v Loparju kar lepo vreme, v Sloveniji je bilo v tem času precej deževno. A pustimo sedaj geografijo, preidimo raje na sanjarjenje, ki te lahko ponese daleč, tudi čez morje na otok. No, kje sem ostala? Saj res! Povabilo za igranje odbojke sem seveda sprejela. Ko sem vstala iz ležečega položaja v stoječega, sem ozrla svet okrog sebe, polno ljudi, vsak s svojo zgodbo in prihodnostjo. Odbojko smo igrali na vodi, saj je bila vodna globina čisto nizka. Igranje je hitro prešlo v škropljenje. Debele kaplje so letele proti meni, na mene in v moja oblačila, ki sem jih nosila za zaščito pred soncem, saj me je prejšnji dan pošteno opeklo. Nisem se dala, jaz sem vrnila še trikrat močnejše, Karolina in Agata pa nazaj, tako smo bile premočene do kosti. Ne vem, katera je zmagala, mislim, da nobena, ker ni ostalo niti pike suhega na nas. Počasi smo se odpravljale domov prosti apartmaju. Vroče sonce nas je grelo, veselje in radost sta nas spremljala in iskrica svobode.

Ob prihodu v apartma me je najprej seveda čakala prha in kratek počitek na terasi ob gledanju sončnega zahoda. Curki rumene žitne svetlobe so uhajali mimo mene in me zrl v dušo.

Bilo je tako romantično, v ozadju se je slišalo morje, roza nebo, rdeče krvaveče sonce, ki je imelo venčne žarke na vse strani. Prebadali so mi dušo, tja, globoko v notranjost, da so prebudili vse moje občutke. Kaj takega je boljše kot vsaka sproščujoča terapija.

Zvečer smo skupaj s starši odšli v mesto. Mesto, polno igrive narave. Vsepovsod je bilo polno ljudi, plesalcev, pevcev ... pravi mestni vrvež. Poiskali smo si mizo, ki je bila iz bambusa in bumbusovega slamnika, izgledal je kot nekakšna afriška hišica. Pozneje smo se sprehodili skozi mesto in se prepustili njegovemu toku. Zjutraj me je prebudilo sonce, kaj je lahko še lepšega, rahli dražljaji v očesih, ki ti počasi in nežno odpirajo veke in tako zagledaš svet. Takrat so vsi vstali pred mano, saj so na ta dan organizirali izlet na goli otok. To je otok, kamor so zapirali vse drugače misleče ljudi od takratnega sistema vladanja Jugoslavije. Po nekaj pičlih minutah hoje ob obali smo končno prišli do pristanišča, kjer naj bi počakali ladjo, da nas odpelje do Golega otoka. Čakanje je postajalo vse daljše in daljše, ko nam je le nekdo povedal, da čakamo na napačni strani pristanišča in ladja odrine čez pet minut. Takrat smo se zagnali z vso silo v tek, dir. Ko bi lahko prižgala motor v meni in ta bi lahko vsak hip pregorel, a mi je uspelo, zaustavila sem ladjo in tako so nas počakali, da smo se vkrcali na ladjo. Vožnja je bila super! Ker smo sedeli raje zunaj, je na nas vsake toliko časa špricnil kak val, tako smo bili čisto premočeni, a smo vztrajali, da ostajamo zunaj in zremo dogodivščini v oči. Med vožnjo smo videli mnogo drugih otokov, Pag, otok, kamor so zapirali ženske ... Ko smo prispeli, me je zbadlo v oči od puste pokrajine, polno kamenja, kaktusov, ki so večji od mene še za cel meter. Sklenili smo, da naredimo obhod okoli otoka. Skozi vsako stavbo, skozi katero sem šla, skozi vsako sobo, če ji lahko tako rečem, me je peklo, peklo od groze in bolečine tistih ljudi. Vse polno razbitega stekla, plastike, temnih rovov, razlomljenih tramov, ki so viseli strehe, razpokanih sten. Po poti je bilo polno velikih čebel, res velikih, takšnih pri nas ni, ne vem, kako so lahko zdržali zraven njih, mene je bilo strah. Po tleh so se vile verige, v jarkih stari čevlji, ki so zgledali tako neudobni, zavrženi v kamenju zraven kosti, še danes ne vem, čigavih. Kamor koli je stopila moja noga, ena in druga, me je bilo strah, kaj je pod mano. Iz daljave so se slišale ovce. Šli smo jih pogledat. Bile so proste, vendar suhe in izstradane, med samim trnjem. Ena je bila mrtva, grozno je bilo gledati tiste uboge ovce, bile so kot zaporniki.

Ljudje jih imajo na tem otoku verjetno zato, da ga čistijo, prav gotovo nimajo nobene družbe človeka, saj tukaj ne živi nihče, vsaj mene bi ponoči tlačile nočne more od tega kraja. Potem smo prišli, tja v glavno ulico, kjer se je vse začelo, za tistega, ki so ga pripeljali sem, sem sredi ničesar. V vsako stavbo, tovarno, ulico, ki sem stopila, me je požela groza. Od zaprtih celic, kjer so živeli zaporniki, stavbi, ki ji danes ni podoben niti hlev, vsepovsod kamen, niti drobca mehke trave, mehko, od tovarn, kjer so delali, od sob, kjer je bilo s krvjo prečrtano tisoče črtic za leta, dneve ... Vsak kamen, ki sem ga pogledala, me je spominjal na grob, le kdo je umrl na tem kamnu? Kaj pa na tistem? Vsak košček zlomljenega me je rezal v srce, bolečina je bila neznosna. Vsa pokrajina je bila pusta, moj pogled pust, bled, vreme vroče in pekoče, veter surov in oster. Prišli smo do nekakšnega teatra, ki je bil seveda iz samega kamenja, kot nekakšna velika udrnina, zazidana v tla. Iz kamenja je bil ustvarjen napis v teater KAMEN NA KAMEN OPET SAMO KAMEN. Samo za glavo se lahko primeš in si misliš, le kdo je moral to delati? Potem pa prideš in vidiš stavbo, ki izgleda od zunaj kot vila, tukaj so živeli tisti, ki so bili glavni, bil je kot hotel za tiste pomembne, ki so prišli na ogled otoka. Od znotraj je seveda bilo razmetano, a skulptura sten, lepih vijugastih stopnic in sob, to ti kaže lepoto te stavbe. Bilo je vse polno papirjev, raznih reči, nenajdenih spominov ... Bila sem že preprosto naveličana te grozote.

Naša ladja je prispela in lahko smo se vkrcali. Sedeli smo zunaj, tako kot prej, vendar tokrat veliko bolj žalostni, brez energije, občutek je bil tako utrujajoč. Še zdaj, ko pomislim na vse to, postanem žalostna. Težko si predstavljam, kaj vse so počeli na tem otoku z zaporniki, navsezadnje, to so bili ljudje, naši bratje in sestre, naša rasa, mogoče naše krvi ...

Ko smo prispeli nazaj na Rab, sem bila spet nazaj v svojem raju, paradižu. Preostanek dneva smo preživeli na plaži. Plaži, moji plaži, ki je ne bom nikoli pozabila, ker je to moj kraj, kjer se mi telo in duša zlije z naravo in krajem Lopar - San Marino.

MARIJA PERNEK

1. Se spomnite svojega začetka na OŠ Majšperk? Kako bi ga opisali?

Začela sem s poklicem medicinske sestre v ljubljanski bolnišnici. Ko sem zaključila s študijem na fakulteti za socialno delo, sem prišla na OŠ Majšperk kot diplomirana socialna delavka.

Moji prvi občutki so bili zelo lepi s strani zaposlenih, učencev ... Sem pa začela »orati ledino«, saj sem bila ena socialna delavka.

2. Kaj Vam je najbolj všeč pri Vašem delu?

Že nasploh imam rada otroke, zato je najlepše, če jim lahko pomagam, pa naj bo to prva medicinska oskrba, pogovor zaradi težav ... Veste, da se na šoli vedno ustavim, pogovorim z vami.

3. Kateri dogodek Vam je ostal najbolj v spominu?

Najbolj mi je ostalo v spominu praznovanje abrahama v krogu svojih sodelavcev. Veliko je lepih trenutkov, vendar pa tudi brez slabih ne gre (enoletna bolniška ...).

4. Kaj se Vam zdi, da se je v teh letih v šolstvu najbolj spremenilo?

Zadnja leta je bil velik poudarek na pravicah učencev in premalo na dolžnostih in odgovornosti. Kar se tiče samega odnosa, pa so danes učenci bolj sproščeni. Včasih so učenci bolj spoštovali učitelja, danes pa je ta odnos že premalo spoštljiv.

5. Kako najraje preživite svoj prosti čas?

Preživim ga najraje na sprehodih s psom Bučkom, v planinah, ob branju knjig (psiholoških, življenjskih), gledanju dobrega filma, cartanju vnukice in klepetu ob kavici s prijateljicami. Sodelujem tudi v zboru, vodim zakonsko skupino in sodelujem v drugih društvih.

6. Vemo, da ste dolgoletna članica Rdečega križa. Kaj vse vključuje Vaše dobrosrčno delo za ljudi?

Že 30 let sem krajevna organizatorica RK v Majšperku, kjer smo in še pomagamo družinam v elementarnih nesrečah (poplave, plazovi) z živili, pomagamo v pomanjkanju, učencem pri plačilih šole v naravi, šolskih potrebščin in različnih socialno-ekonomskih stiskah.

7. Kaj bi zaželeli učencem in učenkam med počitnicami?

Zaželela bi vam veliko zdravja in sproščenih dni, da se vam uresničijo vaša pričakovanja. Vsem želim predvsem, da se vam uresniči, kar si želite (izbira poklica) in da bi vas družba sprejela takšne, kot ste. Jaz pa vas bom ohranila v lepem spominu.

Intervju zapisali **Simona Korošec, 8. a** in **Nina Verdenik, 8. a**
Fotografirala **Klavdija Murko**

DARKO SUPANČIČ

1. Kako dolgo že poučujete na naši šoli?

Na tej šoli poučujem že 30 let. Začel sem 1. januarja 1982.

2. Kako bi s tremi besedami opisali sebe?

Sebe bi opisal kot preprostega, družabenega in komunikativnega človeka.

3. Zakaj ste se odločili za učiteljski poklic?

Za učiteljski poklic sem se odločil, ker imam rad delo z mladimi in z njimi delim svoje izkušnje, ki jim bodo v življenju koristile.

4. Poučujete zgodovino in geografijo. Katero zgodovinsko obdobje najraje poučujete? Imate svojo najljubšo zgodovinsko osebnost?

Najraje poučujem antiko in stari vek. Veliko jih je, vendar bi izpostavil Mati Terezijo.

5. Ali se strinjate s starim pregovorom, da je zgodovina učiteljica življenja?

Se strinjam.

6. Kaj bi svetovali mladim, ki zapuščajo osnovnošolske poti in se počasi podajajo v svet odrasčanja?

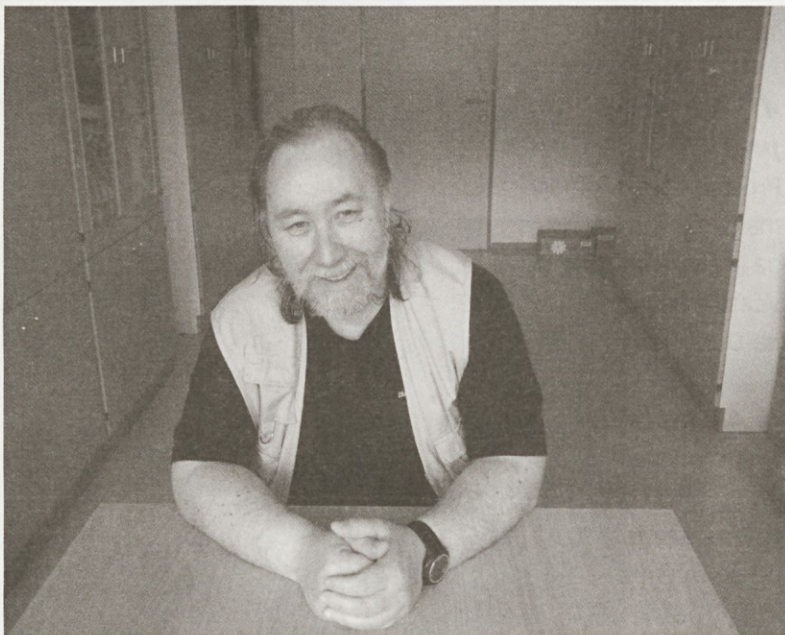
Potrebno se je izobraževati in nabirati znanje, se učiti tujih jezikov, imeti svoje cilje in si izbrati poklic, ki ti je všeč.

7. Vaš najljubši pregovor je ...

Vsak človek je zase svet, lep, svetel, kakor zvezda na nebu.

8. V čem najdete oddih od napornega dela?

Oddih najdem v rock glasbi, šahu in sprehodih s svojim psom Kanom.

9. Ste ljubitelj dobrih avtomobilov. Kateri bo Vaš naslednji?

Moj naslednji avto bo Volkswagen.

Intervju zapisali **Daša Cvetko, 8. b** in **Tjaša Purg, 8. a**
Fotografirala **Klavdija Murko**

ALEŠ BELŠAK**1. Letos poučujete športno vzgojo na naši šoli prvo leto. Kaj Vam je pri nas najbolj všeč?**

Okolje, učenci, kolektiv, sama šola.

2. Ali ste športno vzgojo poučevali že na kateri drugi šoli?

Da, na OŠ Miklavž pri Ormožu.

3. Zakaj ste se odločili za ta poklic? Ali bi se še enkrat odločili enako?

Še enkrat bi se enako odločil zaradi faksa, zaradi možnosti zaposlitve pa se ne bi. Zato ker sem športnik po duši in srcu in ker sem bil sam aktiven športnik.

4. Kako najraje preživite prosti čas?

Prostega časa imam zelo malo, če pa ga imam, pa ga preživim v naravi. Včasih se odpravim tudi na Donačko goro.

5. Ali imate punco?

Imam punco.

6. Vaš sanjski kraj je ...

Ga še iščem ...

7. Katere vrednote so Vam v življenju najpomembnejše?

Najpomembnejše vrednote so zame odkritost, zaupanje in ljubezen.

Intervju zapisali **Larisa Topolovec, 9. b** in **Anja Brglez, 9. b**
Fotografirala: **Klavdija Murko**

ZAKAJ JE SNEG BEL?

ZATO, DA LAHKO
NAREDIMO
KEPE.
Žan

KER LAHKO
NAREDIMO TOBOGAN,
DA SE LAHKO ZALJUBIŠ.
Klemen

KER SE SPREMI
BARVA OBLAKOV.
Jakob

ZATO, KER
LAHKO
DELAMO
KUPČKE.
Blaž

SNEG PADA DOL
Z NEBA.
Grega

KER Z NEBA PADAJO
BELE SNEŽINKE.
Katja V.

KER SE LAHKO
SANKAŠ.
Urška

ZATO, KER SE
LAHKO KEPAMO.
Zala D.

Pisana družčina otrok pri kepanju

DA SE LAHKO IZ SNEGA
NAREDI LED.

Marko

ZATO, KER JE SNEG
IZ VODE IN LAHKO
DELAMO LEDENE
GORE.

David

ZATO, KER SO
OBLAKI BELI,
JE SNEG TUDI
BEL.

Sara

ZATO, KER
PADA SKOZI
OBLAKE.

Klara

ZATO, KER
NAREDIMO SNEŽAKA.

Pia

DA LAHKO
NAREDIMO
SNEŽAKOVO GLAVO.

Davyd

KO JE MRZLO,
ZAMRZNE V LED.

Lana

ZVONČEK MU DA
BARVO.

Jan E.

ZATO, KER PADE Z
NEBA IN DOL VEČ
NIČ NE PADE.

Zala F.

DA LAHKO SMUČAŠ.

Jan P.

ZATO, KER SO
SNEŽINKE TUDI
BELE.

Gašper

DA LAHKO
NAREDIŠ
SKAKALNICO.

Leo

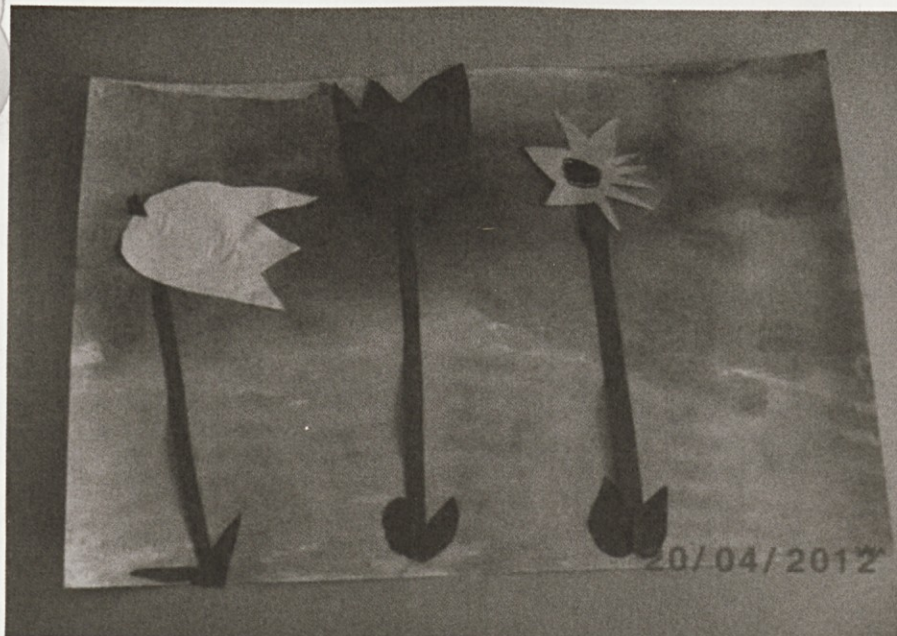
DA NAREDIMO IZ
NJEGA SNEŽAKA.

Tjaša

ZATO, KER MU JE
ZVONČEK DAL BARVO.

Iva

VIDA BREST: ZAKAJ JE SNEG BEL

Povedali vam bomo, kako smo preživelili naše prvošolske počitnice.

NOVOLETNE POČITNICE

V NOVOLETNIH POČITNICAH SMO SE ŠLI SMUČAT IN VSAK DAN SMO SE SMUČALI. ZVEČER SMO NOSILI BAKLE. IMELI SMO POSEBNO VEČERJO, KI JE BILA ZELO DOBRA IN SEM DOSTI POJEDEL. OGLEDALI SMO SI TUDI JASLICE IN GLEDALI SMO FILM. TUDI ZADNJI DAN SMO SE SMUČALI IN SANKALI, NATO PA ODŠLI DOMOV. DOMA SEM SE IGRAL Z LEGO KOCKAMI IN PISAL ČRKE.

Miha Vuk

Nika Bezjak

V POČITNICAH SMO ŠLI NA MORJE. BILO MI JE ZELO VŠEČ. PLAVALA SEM. ŠLI SMO NA SPREHOD V MESTO. TU SEM VIDELA SVOJEGA STRICA. DOMA SMO OKRASILI SMREKO. ZVEČER SMO GLEDALI TELEVIZIJO. ODPIRALI SMO DARILA IN SE VESELILI DARIL.

Julija Mlasko

MED POČITNICAMI SEM SE IGRALA. OKRASILI SMO SMREČICO. Z DEDIJEM SMO ŠLI NA OBISK.

Lea Zebec

BIL SEM PRI BABICI NA POČITNICAH. Z BRATCEM SEM IGRAL NOGOMET IN KOŠARKO, VOZILA SVA SE S KOLESOM IN ŠLA SVA NA SPREHOD. Z BABICO SMO ŠLI GLEDAT JASLICE, Z DEDIJEM PA SMO GLEDALI RAKETE. GLEDALI SMO TUDI DEDKA MRAZA IN POTEM ODŠLI DOMOV.

Rok Korošec

Luka Frančšek Cep

BILO MI JE VŠEČ, KO SMO MED PRAZNIKI ŠLI V LJUBLJANO. V CERKVI SMO SI OGLEDALI JASLICE. HODILI SMO PO MESTU MED STOJNICAMI, NATO PA SE NAM JE ŽE MUDILO NA VLAK. KO SMO DOMA KRASILI SMREKICO, JE PRIŠEL BRATRANEC IN SE IGRAL Z OVČKAMI V NAŠIH JASLICAH. PRI TETI SMO SE IGRALI IN TUDI S SVOJIM BRATCEM SEM SE IGRALA.

Ajda Bezjak

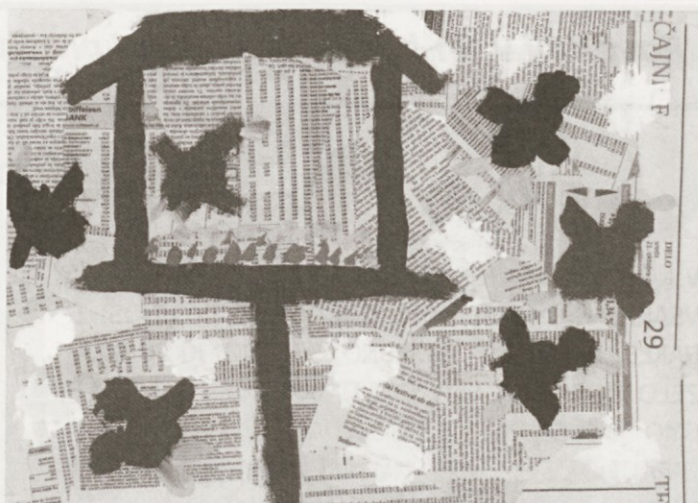
Urban Hajšek

DOMA SEM SE IMEL V PRAZNIKIH LEPO. BIL SEM NA OBISKU. OGLEDALI SMO SI ŽIVE JASLICE. POSTAVILI SMO TUDI SMREKO. PRI SOSEDIH SMO SPUŠČALI RAKETE. BOŽIČEK PA MI JE PRINESEL IGRAČO – DVIGALO.

Mitja Puc

MENI JE BILO MED POČITNICAMI NAJBOLJ VŠEČ, KO MI JE DEDEK MRAZ PRINESEL KNJIGICE. IGRALA SEM SE Z AVTOMOBILČKI ZRAVEN ROBIJA.

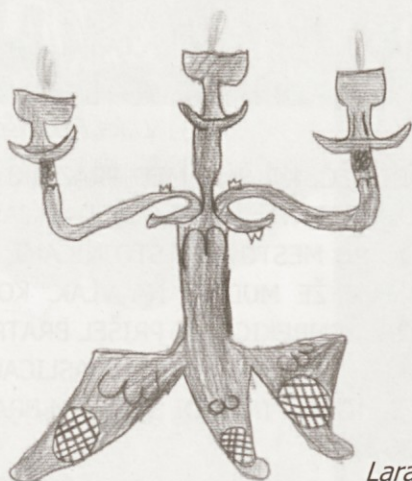
Nika Primužič

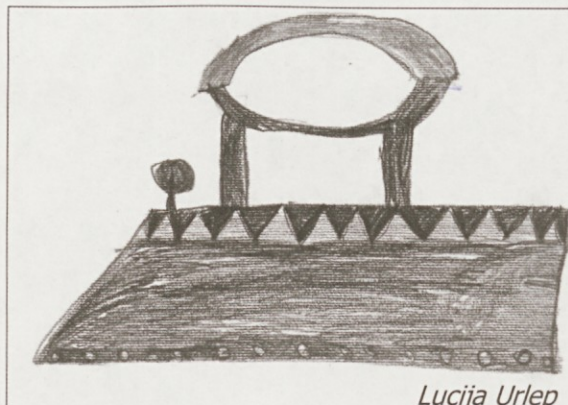
Urban Hajšek

MED POČITNICAMI SEM SE DOMA IGRAL Z LANO. IGRALA SVA SE TUDI NA SNEGU. KO JE BILO ŠE MALO SNEGA, SMO POSTAVILI SMREKICO. ZVEČER SMO ŠLI K BABICI IN DEDIJU. DOMA SMO PRIŽGALI LUČKE IN SNEŽAKA. BILI SMO TUDI NA OBISKU V MARIBORU.

Leon Bundalo

Lara Križanec

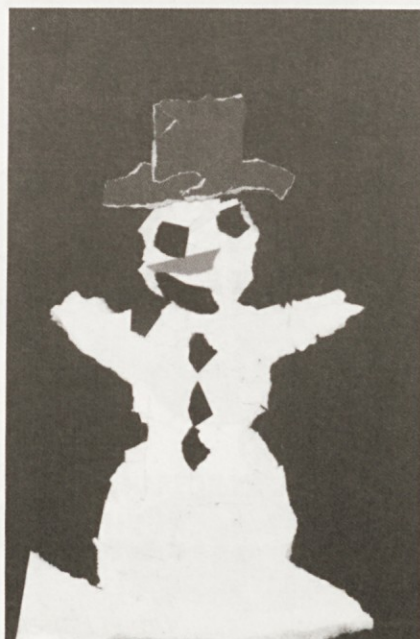
Lucija Urlep

V POČITNICAH MI JE BILO LEPO, KO SMO SPUŠČALI RAKETE. Z BRATCEMA SMO SE IGRALI. OB NOVEM LETU SMO SI VOŠČILI.

Ino Gorjanc

MED PRAZNIKI SMO SPUŠČALI RAKETE IN BILO MI JE ZELO VŠEČ. OKRASILI SMO SMREKICO IN NAREDILI SMO JASLICE. TUDI IGRALI SMO SE.

Lara Križanec

Aneja Šteinberger

ZIMSKE POČITNICE

Z ATIJEM SVA ŠLA NA DONAČKO GORO. KO SEM IMELA ROJSTNI DAN, SEM ŠLA Z MAMICO V TRGOVINO IN SEM SI LAHKO NEKAJ KUPILA ZA ROJSTNI DAN. Z ATIJEM PA SVA ŠLA PO TORTO.

Lucija Urlep

Nika Bezjak

MED POČITNICAMI SEM BILA DOMA. NA PTUJ SMO ŠLI GLEDAT KURENTE. NA ZASNEŽENEM TRAVNIKU SMO SE SANKALI. Z ATIJEM SVA NAREDILA SNEŽAKA, KI JE BIL VELIK.

Neli Javernik Visočnik

MI SMO ŠLI NA MAŠKARADO V CIRKOVCE, POTEM PA SMO ŠLI DOMOV. MED POČITNICAMI SEM RISALA, SE IGRALA, PISALA IN ŠE MARIKAJ DRUGEGA.

Lara Babšek

Daniel Kunstek

Z MAMICO SEM ŠLA K TETI. PRI TETI SMO SE SANKALI. DOMA SEM SE IGRALA IN GUGALA.

Silva Korez

KO SMO PRIŠLI S POČITNIC, SMO ŠLI VSAK DAN V TOPLICE, KJER SMO SE KOPALI. ŠLA SEM NA TOBOGAN. KO SEM PRIŠLA SKOZI TOBOGAN V GLOBOKO VODO, JE POME PRIŠLA KSENIJA. SKAKALA SEM NA SKAKALNICI, KJER V VODI NISEM IMELA TAL. V TEH TOPLICAH JE OB BAZENU TUDI AKVARIJ.

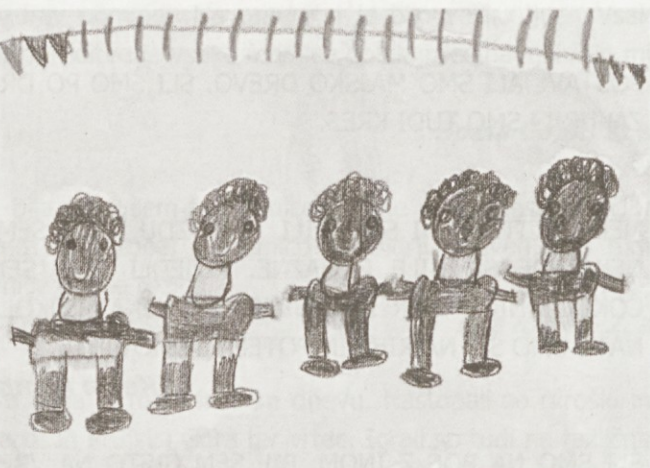
Hana Zajšek Wolf

MED POČITNICAMI SMO ŠLI NA SMUČANJE. VOZILI SMO SE NAVZGOR NA SEDEŽNICI, POTEM PA SMO SE VEČKRAT SMUČALI PO PROGI. NATO SMO ŠLI DOMOV. DOMA SVA SE Z LARO POGOVARJALI IN IGRALI.

Klara Križanec

NA POČITNICAH PRI MENI JE BILA MOJA PRIJATELJICA. Z MAMICO SMO SE IGRALI TUDI ČLOVEK NE JEZI SE. NA POČITNICAH PRI ATIJU SEM BILA KURENT IN Z ATIJEM SVA SE ŠLA SMUČAT.

Alia Gajser

Alia Gajser

NA POČITNICAMI SEM SE IGRAL Z BRATOMA Z LEGO KOCKAMI IN IGRALI SMO RAČUNALNIK. ZUNAJ SEM IGRAL NOGOMET. ZA PUSTA SMO HODILI OKOLI PO VASI V MASKAH KOT ZAMORČKI.

Luka Frančšek Cep

BIL SEM NA POVORKI, KJER SO NORELE MASKE. BILO JE VELIKO KURENTOV IN VIDEL SEM DVA TRAKTORJA. BIL SEM TUDI PRI BABICI, KJER SEM SE IGRAL S SESTRIČNAMI.

Leon Bundalo

Neli Javernik Visočnik

PRVOMAJSKE POČITNICE

NA POČITNICAH SEM BILA PRI BOTRCI. TAM SEM SE IGRALA Z GINO IN TARISOM IN Z MLADIČKI, KI SO ME GRIZLI PO NOGAH. PELJALA SEM JIH NA SPREHOD IN SEM JIM DAJALA HRANO. BOTRCI SEM TUDI POMAGALA PRI DELU. ŠLI SMO TUDI NA SPREHOD IN NA SLADOLED.

Nika Bezjak

MED POČITNICAMI SEM BIL ZRAVEN ATIJA IN OPAZOVAL, KAKO SO POSTAVLJALI MAJSKO DREVO. ŠEL SEM TUDI NA KRES IN SEM SE TAM IGRAL Z LUKO, KI JE MOJ PRIJATELJ. BIL SEM NA OBISKU PRI MOJI PRIJATELJICI. DOMA SEM SE IGRAL S SVOJIM KUŽKOM. VSAK DAN SEM OPAZOVAL ATIJA, KAKO JE DELAL DOMA NA KMETIJI.

Urban Hajšek

POSTAVLJALI SMO MAJSKO DREVO. ŠLI SMO PO DREVO S TRAKTORJEM. POTEM SMO GA PA POSTAVILI. ZAKURILI SMO TUDI KRES.

Daniel Kunstek

MED POČITNICAMI SMO BILI V GOZDU, KJER SEM GLEDAL ČAROVNICE, KI NISO BILE VSE HUDOBNE. NEKATERE SO BILE PRIJAZNE. POJEDLI SMO SENDVIČE. OGLEDALI SMO SI ŠE JELENE IN BILI V ČOKOLADNICI, KJER SMO SI KUPILI NEKAJ ČOKOLADE. NATO SMO ŠLI NA RIBE IN POTEM DOMOV.

Kevin Kampos

ŠLI SMO NA BOČ Z INOM. BIL SEM ČISTO NA VRHU. DOMA SMO SE TUDI IGRALI. ATI JE ZUNAJ PEKEL, KO SMO IMELI OBISK. TUDI MI SMO BILI NA OBISKU. IGRAL SEM IGRICE IN SKAKAL SEM TUDI NA TRAMPOLINU. Z DENISOM SVA SE VOZILA S KOLESI. METAL SEM TUDI ŽOGO NA KOŠ.

Tarik Šeliga

Daniel Kunstek

IMEL SEM ROJSTNI DAN. PRAZNOVALI SMO NA VIKENDU. IMEL SEM TORTO. BIL SEM TUDI NA IZLETU IN PRI BABICI. VOZIL SEM SE S ŠTIRIKOLESNIKOM. BIL SEM V ŽIVALSKEM VRTU. TAM SEM VIDEL VOLKE, LEVE, OPICE, KAČO, ZEBRO IN ŽIRAFO. ŠLI SMO NA SLADOLED IN K BABICI MILICI.

Filip Vražič

MED POČITNICAMI SMO BILI NA KRESU. DOMA SEM SE IGRALA, BILA SEM PRI RAČUNALNIKU IN GLEDALA SEM TELEVIZIJO.

Tamara Babšek

POČITNICE SEM PREŽIVELA V TOPLICAH. IGRALA SEM SE V VODI. S TEJO IN KLEMNOM SMO SE IGRALI RAZLIČNE IGRE V VODI IN POD VODO. VMES SMO TUDI POČIVALI. ŠLA SEM ŠE NA TOBOGAN.

Aneja Šteinberger

Klara Križanec

POZDRAVILI SMO POMLAD

Mamicam smo razdelili nageljne. Z otroškim pevskim zborom smo pripravili različne pesmi. Učiteljica Petra nam je povedala, da bomo plesali ples.

Tjaša Fakin, 2. a

Na prireditvi Pozdrav pomladi smo plesali Voluharje. Gledala sta me ati in mami. Otroci iz vrtca so zapeli pesem *Mali potepuh*. Punce in fantje iz petega razreda, ki hodijo k pevskemu zboru, so zapeli pesem *Mamica je kakor zarja*. Na koncu proslave so mamice dobile rožico.

Larisa Bezjak, 2. a

V mesecu marcu smo priredili občinsko prireditev Pozdrav pomladi. Na prireditvi je bilo veliko ljudi. Vsak razred se je predstavil z zanimivim nastopom. Na koncu prireditve je vsaka mamica dobila rdeč nagelj. Bilo mi je všeč.

Špela Gajšt, 2. a

V šoli smo imeli proslavo Pozdrav pomladi. Proslava je bila predvsem za mamice. Bilo je veliko nastopajočih. Tudi jaz sem nastopala pri pevskem zboru. Naš razred je nastopal s pesmico Voluharji. Zraven smo tudi plesali. Zelo so nam ploskali. Na koncu proslave so mamice dobile rožico.

Eva Klarič, 2. a

Prireditev Pozdrav pomladi je bila namenjena ob dnevu žena in materinskem dnevu. Nastopali so otroški in mladinski pevski zbori, med njimi tudi podružnice Stoperce in Ptujška Gora ter vrtec. Igrali so tudi na različna glasbila. Na koncu prireditve smo dali mamicam in babicam rdeči nagelj.

Ilustrirala **Nika Korez, 2. a**

Sara Kampoš, 2. a

Nastop je bil posvečen mamicam. Z zborom smo zapeli pesmi. Višji razredi so zaigrali krajše igre. Smo tudi zaplesali. Jaz sem zaigrala pesem na klavir. Na nastop je prišla moja mala sestra Lia. Na koncu so vse mamice dobile rožice.

Tia Tačiga, 2. a

OBISKALI SMO KMETIJO

Pred avtobusom nas je pričakal Rok. Ko smo prišli na kmetijo, sta tam že bila Rokova starša. Rokov ati nam je pokazal raznoliko hrano, različne stroje in veliko živali. Potem smo obiskali še Tjašo. Ona pa nam je pokazala ovce.

Sabina Korošec, 2. a

V sredo smo obiskali kmetijo. Do tja smo se peljali z avtobusom. Tam sta nas pričakala Rok in njegov pes Niki. Rokov ati nam je predstavil celo kmetijo. Videli smo krave, bike, konja, pujse. Potem smo se zelo, zelo najedli. Šli smo tudi k Tjaši. Tam smo videli jagenjčka.

Larisa Bezjak, 2. a

Pri avtobusu nas je počakal Rok in njegov pes Niki. Rok nas je odpeljal na kmetijo. Tam sta nas počakala Rokova mamica in ati. Ati nas je odpeljal v hlev. Tam smo videli teličke, krave, bike in konja. Šli smo tudi k Tjaši. Videli smo ovce in dva jagenjčka.

Ilustrirala **Larisa Bezjak, 2. a**

Sara Kampoš, 2. a

Rok nas je povabil na kmetijo. Videli smo pujse, krave, kokoši, bike, konja, muce in psička.

Drago Sakelšek, 2. a

Rok nas je povabil na kmetijo. Rokov oče je pokazal hrano za živali in živali: krave, bike, pujse, konja, teličke. Potem smo se najedli. Potem smo šli k Tjaši, pogledali smo si ovce. Videli smo dva mala jagenjčka. Njen ati nam je pripravil sladkarije.

Alja Plajnšek, 2. a

Peljali smo se z avtobusom. Počakal nas je Rok. Njegov očka nam je pokazal živali: bike, krave, teličke, kokoške. Tjaša nam je pokazala ovce in videli smo jagenjčka. Na kmetiji si pomagamo z različnimi stroji. Videli smo traktorje, prikolico, kosilnico, cisterno za gnojnico.

Aljaž Mlakar, 2. a

Šli smo k Roku. Rok nas je počakal pri cesti. Njegov oče nam je predstavil pujse, kokoške in teličke. Pokazal nam je tudi orodja in pripomočke. Ni nam pokazal samo to, pokazal nam je tudi bike, krave in ponija. Na koncu smo se najedli in posladkali, potem smo še videli majhne mucke. Šli smo še k Tjaši. Tam pa smo videli ovčke in mačkona.

Eva Klarič, 2. a

Ko smo prišli v Spodnjo svečo, nas je tam že pričakal Rok. Rokov očka nam je pripravil topel pozdrav. Najprej nam je povedal, katero hrano ima katera žival. Potem nam je pokazal, kako

nahranijo pujske in kokoške. Potem je nahranil krave in bike. Pokazal nam je tudi konja Samota. Nazadnje so nas pogostili s čokolado in sladoledom. Šli smo tudi k Tjaši, kjer smo videli čredo ovc. Dva dni pred našim obiskom sta na svet prišla dva jagenjčka.

Špela Gajšt, 2. a

Šli smo k Roku na kmetijo. Pred avtobusom nas je čakal Rok s svojim kužkom Nikijem. Rokovi starši so nam vse povedali. Pokazali so nam živali in nas zelo lepo postregli. Šli smo tudi k Tjaši in videli smo ovčke in dva jagenjčka.

Tia Taciga, 2. a

V sredo smo obiskali kmetijo. Ko smo prišli, nas je pospremil Rok. Ko smo prišli na kmetijo, nam je Rokov ati je povedal, kaj morajo delati na kmetiji. Potem nam je pokazal kmetijo in živali. Nato smo se poslovili in šli še k Tjaši. Pri Tjaši smo videli tudi ovna in ovce in dva mala jagenjčka.

Anja Bedenik, 2. a

Rok nas je počakal pri avtobusu s psom. Potem smo šli na kmetijo. Tam se je predstavil Rokov oče. Povedal nam je, da živali potrebujejo različno hrano. Videli smo bike in krave in tudi konjička.

Sven Wolf Zajšek, 2. a

Rok nas je počakal s psom Nikijem. Njegov oče nam je povedal zelo veliko o kmetiji in potem še o hrani. Videli smo krave in bike, pujske, teličke,

kokoši in konjička. Videli smo še ovčke.

Denis Fric, 2. a

Svoje sošolce sem pričakal na mostu. Spremljal sem jih in jih odpeljal na našo kmetijo. Moj ati je predstavil kmetijo. Najprej smo si šli pogledat hrano za živali. Potem smo šli krmit živali. Pokazal je tudi traktor. Pogledali smo si, kako dojimo krave, in videli smo zbiralnico mleka. Potem smo postregli z malico in obloženimi kruhki in sladoledom. Nazadnje smo si ogledali Tjašina mala jagenjčka.

Rok Fakin, 2. a

V sredo smo šli k Roku. Šli smo v avtobus. Ko smo prišli, nas je čakal Rok z Nikijem. Potem nam je Rokov oče pokazal hrano za živali. Potem smo šli v kokošnjak. V hlevu so bili tudi mladiči od krav in dva prašiča. Potem nas je peljal v druge hleve. V hlevih smo videli bike, konja in krave, ki imajo mladiče v trebuhu. Pokazal nam je tudi stroje. Potem nam je Rok ponudil male sendviče in sladoled. Potem smo šli k Tjaši in videli dva mala jagenjčka. En je bil bel, drugi pa črn. Tudi pri Tjaši so nam postregli z bomboni.

Nika Korez, 2. a

Rok in Niki sta nas pričakala pri avtobusu. Rokov ati nam je pokazal hrano za živali. Pokazal nam je tudi različne živali in stroje: krave, teličke, konja, traktor plug in cisterno.

David Sagadin, 2. a

MOJ ČUDEŽNI LONČEK

Moj lonček je bel. Ima nos in če v njega naliješ čokolado, ti še doda smetano. Čez nekaj časa je vroča čokolada pripravljena.

Sabina Korošec, 2. a

Moj čudežni lonček zmore kuhati puding. Pritisnem na gumb in puding je že pripravljen.

Drago Sakelšek, 2. a

Moj čudežni lonček peče palačinke z Viki kremo. Pritisniti moraš tri gumbke. Potem nastanejo palačinke.

Alja Plajnšek, 2. a

Moj lonček je majhen in ima osem pikic. Če napišem kodo ena, dve, tri, štiri, začne kuhati čufte. Lonček bi posodil tudi prijateljem.

Sven Wolf Zajšek, 2. a

Aljaž Mlakar, 2. a

Moj čudežni lonček je nov. Moj lonček je zanimiv. Če daš v njega sadje, začne mešati. Potem lahko iz njega pijem. Imam tudi lonček, ki kuha vročo čokolado. Pripravi vse okuse. Jaz imam najraje vročo čokolado. Lonček jo naredi tako, da pritisnem na gumbek. Svoj lonček bi delila tudi z drugimi.

Eva Klarič, 2. a

Anja Bedenik, 2. a Moj čudežni lonček je v obliki srca. Je roza barve. Če v njega dam sadje, mi naredi sadni koktajl. Geslu se reče NAREDI KOKTAJL.

Tia Taciga, 2. a

Moj čudežni lonček je moder in ima zelene bleščice. Ko mu rečem: »ZACNI«, začne delati. Naredi sadno kupo samo z jagodami in bananami. Nikoli se ne zlomi in nikoli se ne umaže.

Larisa bezjak, 2. a

Moj čudežni lonček zna peči palačinke. Lahko ga oblikujem. Da pa začne peči palačinke, moraš potegniti za ročico.

Alen Topolovec 2. a

Moj čudežni lonček oživi in naredi vse, kar si zaželim. Delila bi ga tudi z drugimi.

Anja Bedenik, 2. a

Moj lonček je čudežen, ker stisneš na gumb in naredi iz sadja sok. Posodil bi ga tudi drugim.

Sven Wolf Zajšek, 2. a

Moj čudežni lonček peče ponfri. Stisneš na rumen gumbek in ti speče ponfri.

Denis Fric, 2. a

Moj čudežni lonček bi kuhala špagete z omako. Stisnil bi na gumbek in nastavljal uro na tri minute in špageti z omako bi bili pripravljeni.

Rok Fakin, 2. a

Moj čudežni lonček je v obliki moža, ki ima debel trebuh. Če rečeš: »JAZ DEBEL!«, skuha napitek, ki te podebeli. Če pa rečeš: »JAZ SUH!«, pa skuha napitek, ki te naredi suhega. Moj lonček bi posodila debelim ali suhim.

Nika Korez, 2. a

Moj čudežni lonček zmore pripraviti dober napitek z okusom po jabolku. Moj čudežni lonček nikoli ne pozabi skuhati dobrega napitka.

David Sagadin, 2. a

Tjaša Fakin, 2. a

BILI SMO V DOMU JURČEK

Ko smo prišli, smo najprej pospravili in uredili svoje stvari. Potem smo šli v učilnico na sestanek. Po sestanku smo imeli prosti čas. Potem smo z učiteljem obhodili košček Kočevja. Drugi dan smo se peljali s kanuji. Ko smo učiteljem šli po gozdu, nas je naučil, kako preživeti v naravi. Tretji dan smo začeli pakirati in potem odšli domov. Pa tudi v jami smo bili. V jami smo videli kapnike in iskali smo palčke. Zabavno je bilo.

Špela Gajšt, 2. a

Bili smo v Jurčku. Tam smo spoznali, kako se preživi v naravi. Učitelj Tilen nam je pripravil disko. V četrtek smo se vozili s kanujem. Tretji dan nam je Jure predstavil različne živali. Zadnji dan smo šli v kraško jamo.

Tia Taciga, 2. a

Ko smo prispeli v dom Jurče, so nas učitelji lepo sprejeli. Ker je bila tam že šola iz Pirnič, nas je bilo približno šestdeset učencev. Drugi dan sta nas učitelj Tilen in učitelj Jure peljala s kanuji. Mi pa smo mogli veslati. Tudi lačni nismo bili. Vsak dan smo jedli. Tretji dan smo šli v kraško jamo. Zvečer smo imeli disko. Potem smo mogli začeti pakirati. Nato smo odšli nazaj v šolo.

Tjaša Fakin, 2. a

Bili smo v domu Jurček. Tam smo obiskali reko Rinžo. Po njej smo se tudi peljali. Z našim učiteljem Juretom smo šli tudi v gozd. V gozdu nam je učitelj Jure povedal kako se prehranjujemo. Bili smo tudi v kraški jami.

Ilustrirala **Sara Kampoš, 3. a**

Eva Klarič, 2. a

V domu jurček sem prvi dan videla reko Rinžo in v njej rumene blatnike. Drugi dan smo si pekli kruh in jabolka. Potem smo poslušali pravljico. Tretji dan smo pakirali. Med potjo sem zaspala.

Alja Plajnšek, 2. a

Slikali smo se poleg medveda. Ko smo prišli v dom Jurček, nas je sprejela dobra gospa. Potem smo se vselili v sobe. Imeli smo prvi sestanek. Šli smo po Kočevju. Spoznali smo učitelja Jureta. Šli smo po Kočevskih gozdovih. Naučili smo se preživeti v gozdu, pekli smo kruh in jabolka. Potem smo čolnarili. Zvečer smo plesali. Naslednji dan nas je zbudil Jure. Gledali smo okostje od volka. Šli smo v kraško jamo. V kraški jami smo videli kapnike, palčke in temo.

Nika Korez, 2. a

Naše potovanje se je začelo v Majšperku. Peljali smo se z avtobusom. Po poti smo se ustavili in si ogledali dva medvedka. Potem smo šli naprej. Ko smo prispeli do doma Jurček, smo začeli postiljati, potem smo spraznili kovčke ter pojedli kosilo. Potem smo šli z učiteljem Damjanom na sprehod po Kočevju. Ker nismo vsega videli, smo si notri še ogledali slike. Drugi dan smo si zjutraj pogledali živali ter se šli igrati na igrišče. Potem smo se šli voziti s čolni. Ponoči smo imeli disko. Tretji dan smo šli v kraško jamo.

Larisa Bezjak, 2. a

Šli smo v dom Jurček. Tam smo najprej šli v sobe in nato na sprehod. Videli smo različna drevesa in reko Rinžo. Drugi dan smo spoznali učitelja Jureta. Z njim smo preživeli dan v gozdu. Potem smo šli na kanu – ferarija. Tretji dan smo se pogovarjali o živalih in njihovih kosteh. Potem smo šli v jamo. Potem smo šli domov.

Ilustrirala **Eva Klarič, 2. a**

Sven Wolf Zajšek, 2. a

MOJE PRVO GLASBENO TEKMOVANJE

V četrtek mi je učiteljica Eva Purkeljc povedala, da se bom udeležila mednarodnega tekmovanja v Štanjelu. Dobila sem še eno novo pesem. Imela sem veliko vaj. Doma sem vsak dan veliko vadila. Bilo je zelo naporno. Enaintridesetega marca je bilo tekmovanje.

Zgodaj zjutraj smo odšli od doma. Tam nas je pričakala učiteljica Eva. Odšli sva vadit v grajsko sobano. Počakali sva Toma. Prišel je pol ure pred mojim nastopom.

Učiteljica me je pospremila pred dvorano. Hostesa mi je pokazala, kje pridem na oder. Napovedovalec me je napovedal. Med nastopom žirije nisem niti opazila, ker ni sedela v ospredju, temveč je bila med gledalci. Po nastopu so mi čestitali. Zunaj smo se malo usedli in popili vročo čokolado, čaj ali kavo. Pogledali smo Ferrarijev vrt in druge znamenitosti. Postali smo lačni in odšli smo v restavracijo Grča. Predjed je bil pršut. Čeprav ga ne maram, sem ga poskusila.

Gospodar nam je pokazal vinsko klet in v njej tudi brezno. V pršutarni sem videla zorenje pršuta, ki je star več kot tri leta. Nina je predlagala, da si gremo ogledat še Portorož. Nina je dobila novo zapestnico, jaz pa verižico z noto osminko. Vsa vesela sem dobila še sladoled.

Videla sem res veliko vsega. Preden sem odšla domov, smo se ustavili še pri babici in dedku. Dobila sem deset evrov in tudi dedi me je pohvalil. Komaj sem čakala na nedeljo in na klic učiteljice Eve, da izvemo rezultate. Tik preden sem zaspala, je poklicala in mi povedala, da imam 97 točk. Možnih je bilo 100 točk. Prejela sem zlato priznanje. Ne moreš imeti boljšega občutka! Po tem dogodku sem izgubila tremo.

Ta dan si bom zapomnila za vse življenje.

Maša Majcen, 3. a

MOJA SESTRA NINA

Leta 2010 sem dobila sestro Nino. Zdaj je stara 20 mesecev, zna že hoditi in tekati. Včasih se loviva in skačeva na trampolinu, čeprav ji še ne gre najbolje. Na računalniku včasih predvajam pesmi in takrat pleševa. Potem se nama pridruži še ati in vzame Nino v naročje. Jaz menjam pesem. Mama kuha in se nam včasih nasmeje.

Ko pride Nina v mojo sobo, je v petih minutah razmetana. Takrat se moram lotiti pospravljanja. Ampak jo imam vseeno rada in jo bom vedno imela.

Neja Golob, 3. a

MOJA SESTRICA

Moji sestrici je ime Nuša. Stara je štiri leta. Po naravi je zelo navihana in mi rada nagaja. Najraje gleda risanko Pri slonovih. Najbolj mi nagaja, ko greva skupaj spat. Skupaj počneva veliko stvari: igrava se, pojeva, kolesariva, gledava risanke in se zibava. Ko je v vrtcu, jo zelo pogrešam.

Neža Hajšek, 3. a

MOJA DRUŽINA

Ati igra nogomet in dela na vrtu. Mami nam kuha, pere in lika. Tjaša se uči, pomaga mamic in igra nogomet. Tilen trenira nogomet, se uči in obiskuje 6. razred. Jaz pomagam mamic in treniram nogomet. Klara in Lara imata skupaj sobo in se radi igrata z barbikami. Filip se rad igra in tudi pomaga. Laura se najraje igra s Filipom. Jakob je najmlajši in se cartlja pri mamic. Z drugimi se še ne igra.

Gašper Križanec, 3. a

MOJA DRUŽINA

Ati je po poklicu mizar in izdeluje mize, stole, vrata, okna in različno pohištvo. Doma ima svojo delavnico. Če imam čas, mu pomagam pri delu. Mamica zelo dobro kuha. Tudi atiju pomaga pri delu. Imam dva bratca in dve sestri. Miha in Luka hodita še v osnovno šolo. Sestri Lucija in Sabina pa študirata v Ljubljani. Prosti čas preživljamo skupaj in se imamo zelo radi.

Peter Cep, 3. a

MOJE PAPIGE

Imam tri papige. Dve sta skobčevki, ena je rozela. Skobčevki sta modre barve, rozela pa je rumeno-rdeče barve. Rade jedo solato, semena in sončnice. Rade žvižgajo. Če imam čas, jih vzamem iz kletke in se igram z njimi.

David Belec, 3. a

MOJA PSIČKA

Stara sem bila šest let, ko sem za rojstni dan dobila eno izmed najlepših psičk pasme aljaški malamut. Bila je zelo majhna črno-bela kepica in ime ji je bilo Keesha. Vsak dan sem jo hranila, se igrala z njo in se sprehajala. Po nekaj tednih sem šla k babici na Gorenjsko, a že po nekaj dneh me je poklicala mamica in mi povedala, da je Keesha umrla. Zame je bila to najhujša stvar, takrat se mi je podrl svet. Po enem mesecu pa smo šli po mojo novo psičko – Keesheno sestrico. Bila ji je čisto podobna in ime ji je bilo Karma. Karma je zdrava, prijazna psička. Zelo jo imam rada, še vedno pa pogrešam svojo Keesho.

Corinna Kim Brglez, 3. a

MOJ KUŽEK ČARLI

Že od nekdaj sem si želela majhnega kužka. Takšnega, s katerim bi se igrala in ga nosila naokoli, ampak se mi želja nikoli ni uresničila. A nekega dne smo se skupaj s starši odločili, da posvojimo novega družinskega člana. Ko sem zagledala majhno rjavo kepico z velikimi očmi, sem se takoj zaljubila vanj. S sestrico sva mu dali ime Čarli, kar pomeni »biti svoboden«.

Zelo ga imam rada, saj me s svojo nagajivostjo vedno nasmeji.

Rebeka Svenšek, 3. a

KO SMO KUPILI BELLA

Nekega dne smo na spletu iskali psa. Pogledali smo samojeda. Bil nam je tako všeč, da smo ga želeli kupiti. Ko smo ga šli prvič pogledat, nam je bil Bell tako lep, da smo ga izbrali. Nekaj časa je moral še ostati pri mami, med tem časom pa smo mu naredili ograjo in hišico. In končno je prišel čas, ko smo šli po njega. V začetku je bil žalosten in je jokal. On je moj pravi prijatelj. Vsak dan se igrava.

Alja Petrovič, 3. a

MALE MUCE

Nekega jutra nas je v garaži čakalo presenečenje. Skotile so se muce. Na začetku še niso nič videle. Po nekaj dneh so že videle in hodile. Za njih še nismo izbrali imen. Imam igračo za njih. Zelo rade se igrajo z njo. Stare so že dva meseca in že same jejo. Ko imam čas, jih nahranim. Zelo rade dolgo spiyo. Imajo tigrasti kožušček. Ko bodo zrasle, ne bodo več tako igrive. Pred enim tednom smo jih preselili k babici.

Domen Tomasino, 3. a

MOJ MUC

Ime mu je Tiger. Je belo oranžne barve. Všeč mu je, ko ga božam in razvajam. Rad se igra. Star je dve leti. Skače za pticami in jih lovi. Igra se tudi z drugimi mačkami. Dajem mu brikete in vodo. Skriva se v travi in v gozdu. Če ga preveč božam, mu ni všeč in najraje bi me kar popraskal. Zelo je živahen. Stepel se je že z drugim mačkonom. Včasih ga jezim. Zelo sem vesel, da ga imam.

Gregor Pajnikiher, 3. a

MOJ MUC TOM

Ko smo ga dobili, se je vedno skrival med drva. Hitro je rasel in se z mano igral. Ko je odrasel, je začel loviti miši, kobilice in ptice. Ko zaspim, vedno pride k meni. Tom večkrat strmi v ribnik. Ima tudi sestro Mimi.

Žan Gajser, 3. a

IZLET

V soboto smo se z avtom odpeljali na izlet na Gorenjsko. Najprej smo se ustavili v Kranjski Gori. Potem smo se peljali ob reki Soči. Vozili smo se cel dan in gledali naravo. Zvečer smo prespali v Bohinju. Drugi dan po zajtrku smo bili v Bohinju in na Bledu. Na Bledu smo se kopali v jezeru. Ogledali smo si tudi Blejski Vintgar. Zvečer smo se odpeljali proti domu. Ta izlet mi je bil zelo všeč.

Alen Ahec, 3. a

PRVOMAJSKE POČITNICE

27. aprila smo imeli pohod od Treh kraljev proti Črnemu jezeru in Osankarici. Bili smo v gozdu, kjer je padel pohorski bataljon. V muzeju na Osankarici smo si ogledali film o Pohorskem bataljonu. Tridesetega aprila smo na Sestrzah postavljali prvomajsko drevo. Prvega maja smo šli do babice in dedka z avtom in od tam smo šli na Boč peš. Imel sem se zelo lepo.

Andraž Trantura, 3. a

MOJI PSIČKI

Moja bela psička Rika
kar naenkrat postala je velika.
Šest mladičev je skotila
in jih v svojo utico je skrila.

Toda smola – štiri je zgubila
in zato se dvema posvetila.
Piki in Runo svoje ime sta dobila,
prava glodalca sta postala,
vse poglodala in razmetala.

Rad se z njima sem igral,
ju po mehki dlaki božal in cartljaj.
Runa smo prodali, Pikija pa obdržali.

Zdaj on naš dom varuje
in veselo na dvorišču poskakuje.

Vid Mohorko, 3. a

Ilustrirala Anja Krebs, 6. b

KO SEM DOBILA ZAJČKA

Dobila sem zajčka z imenom Piki. Rad je korenje in zelje. Vsak dan se igrava in skačeva sem ter tja. Ima dolge uhlje in je poskočen. Dobila sem ga pri štirih letih. Vedno se igra z muco Kitko. Kletko ima zelo veliko in čisto. Z njim sem hodila na sprehode. Zelo je lep in smešen. Ob njem sem dobre volje in imam ga rada.

Patricija Turk, 3. a

MOJA ZAJKLJA

Ime ji je Cofo, je rjave barve in zelo je lepa. Večkrat jo primem in božam. Dam ji vodo in hrano. Cofo je vedno lačna in žejna. Stara je dve leti. Dobil sem jo decembra. Imam jo že eno leto. Včasih me popraska po roki. Ko sem pustil album na tleh, ga je Cofo zgrizla. Imam jo zelo rad.

Žan Gorjanc, 3. a

MOJA KOZICA

Ime ji je Mimi. Zelo se imava radi. Včasih se igrava. Takrat skače name, me grize, liže in meče na tla, jaz pa jo božam. Včasih jo hranim. Rada ima semena, jabolka in suhi kruh.

Skotila se je pozimi. Takoj je začela skakati in bila je zelo živahna. Zdaj je že skoraj tako velika kot ostale koze v njeni družini. Mimi je od vseh kozic, ki jih imamo, najbolj vesela in imam jo zelo rada.

Karmen Kodrič, 3. a

OD STRUNJANA DO PIRANA

S starši smo se odločili, da bomo te počitnice preživali na morju.

Bil je lep dan, zato smo se odločili, da bomo šli na izlet od Strunjana do Pirana. Meni se seveda ni ljubilo, ampak ati je rekel, da mi ne bo žal. Najprej smo šli po cesti do gozda, kjer je bila potka, po kateri smo se odpravili. Najprej smo zagledali morje in Fieso. Bila sem že malo bolj vesela, kajti blizu je bil že kraj Piran. Dolgo smo hodili ob obali. Naenkrat smo zagledali cerkev sv. Jurija. Tam so bile hiše okrog cerkve zelo strnjene, da še vrtov skoraj niso imeli. Bili smo že lačni in žejni, zato smo odšli najprej na Tartinijev trg nekaj spit in pojest. Giuseppe Tartini je bil glasbenik, igral je namreč violino. Nato pa smo odšli pogledat obzidje s cerkve, tam so včasih delali samomore. Cerkev smo si ogledali, potem pa smo se počasi vračali nazaj. Ko smo se vračali, se mi je pot nazaj zdela še daljša.

A zdaj vem, da mi ne bo nikoli žal, saj sem se zelo veliko naučila o Piranu in bi to preizkušnjo še enkrat ponovila.

Nuša Fakin, 4. a

PESMICA ZA LAHKO NOČ

*Za muco se podim,
zvečer pa sladko spim.
Zobe si še umijem,
se v posteljo zavijem.
Sanjam visoko nad oblaki
in nič več noč, ampak na Boč.*

Lana Gajšt, 4. a

NISEM UBOGALA

Nekega dne si je mami kupila nove čevlje z majhno peto. Rekla mi je, naj jih ne nosim.

Nisem je ubogala, zato sem si jih obula, medtem ko je šla v trgovino in po sestro Nino. Ko ni bilo mamice doma, sem po nesreči zlomila peto. Raje sem jih hitro skrila, da mami ne bi videla, kaj sem storila. Ko je prišla domov, je pospravila čevlje v omaro. Takrat, ko je odprla omaro in pospravila čevlje, je ugotovila, da manjkajo novi čevlji. Vprašala me je, če sem jih jaz nosila. Rekla sem, da nisem. Po dveh, treh minutah sem ji povedala, kaj se je zgodilo.

Ni bila jezna, le rekla mi je, naj naslednjič pustim njene stvari pri miru. Obljubila mi je, da mi bo kupila enake čevlje, in res mi jih je. Zdaj pa jih nosim v šolo.

Maja Plajnšek, 4. a

TO SEM JAZ

Ime mi je Tjaša, pišem se Podgoršek. Stara sem devet let in hodim v OŠ Majšperk. Visoka sem 140 cm, tehtam pa 35 kg in imam svetlo rjave lase ter modre oči. Rada oblečem trenirko in obujem adidaske. V šoli imam mi je všeč likovna vzgoja, doma pa najraje zlagam kocke. Rada imam jedi iz krompirja, pijem pa vodo z okusom.

Tjaša Podgoršek, 4. a

KER NISEM UBOGALA

Mamica si je kupila nov prstan. Ta prstan je bil steklen.

Prstan je bil tudi meni všeč. Želela sem se z njim igrati princeske. Mamica me je prosila, da naj ga pustim pri miru in ga raje pospravim. Vendar je nisem želela ubogati, vse sem kar preslišala. Šla sem v svojo sobo in uživala v svoji igri. Iz njene škatle sem si vzela še več prstanov, pa tudi ogrlice in zapestnice. Vse je bilo lepo in prav, dokler se prstan ni znašel na tleh in se zlomil na dve dela. Moje igre je bilo konec. V očeh pa so nastale solze. Bila sem žalostna pa tudi jezna, ker nisem ubogala mamice. Ko sem gledala zlomljen prstan, sem se spomnila, da bi ga lahko zlepile. Tako sem tudi naredila, vendar prstan ni bil več kot prej. Nič drugega mi ni preostalo, kot da grem do mamice in ji povem za nesrečo. Mamica je bila žalostna, ker ji je bil prstan zelo všeč. Ni pa bila jezna name, ker sem zbrala pogum in ji vse po resnici povedala.

Tamara Pleteršek, 4. a

MOJ ATI

Opisal bom svojega atija, ker je zelo zanimiva in pogumna oseba.

Mojemu atiju je ime Primož. Star bo 34 let. Visok je 175 cm. Je močne postave, mišičast. Ima rjave oči in rjave lase. Rad se športno oblači. Je prijazen, rad se pogovarja in smeji. Je priden in marljiv. Rad se ukvarja s športom, še posebej s tekom, in hodi v gasilski dom. Kadar ne gre v službo, rad dolgo spi. Zjutraj rad prebere časopis Slovenske novice in pregleda novice na računalniku. Zaposlen je v Poklicni gasilski enoti Celje. Po poklicu je gasilec. Popoldan popravlja stvari, zvečer pa dolgo gleda televizijo.

Moj ati je super človek, zelo rad ga imam. Je žgečkljiv. Želim si, da bi še naprej imel veliko časa zame.

Teo Hertiš, 4. a

Skupaj z učenci 5. b smo bili od 7. 5. 2012 do 11. 5. 2012 v Centru šolskih in obšolskih dejavnosti na Vojskem pri Idriji.

Ves teden je bil zapolnjen z naravoslovnimi, športnimi in družboslovnimi dejavnostmi.

Po prihodu domov smo si postavili vprašanje:

KAJ TI JE BILO NAJJJJ?

Streljati z lokom. **Žan**

Ples, ker sem lahko bila dolgo pokonci. **Iris**

Orientacijski tek. **Matej**

Orientacijski tek in raziskovanje potoka Gačnik. **Sara**

Spuščanje v kraško jamo – Sneženo jamo, ker je bil v njej še led in sneg. **Jan**

Večerne dejavnosti – klekljanje, zabavne štafetne igre, družabne igre. **Mihaela**

Ko sem osvojil 1. mesto pri streljanju v tarčo. **Aljaž**

Plezanje in ples ter smešne igre. **Urška**

Plezati po naravni steni in se oprijemati kamnov. **Zarja**

Prosti čas in igranje nogometa. **Urh**

Plesati v parih. **Špela**

Streljati z lokom in rudnik živega srebra. **Alen**

Divje jezero in plezanje. **Gašper**

Gradnja zavetišč in lokostrelstvo. **Sašo**

Ko sem se naučil pravilno držati lok in taborni ogenj.

Alen

Ko smo premagali pot do partizanske tiskarne Slovenija in nazaj do doma Vojsko. **Draga**

Fotografirala: **Draga Krošel**

POIŠČI BESEDE IN JIH PREČRTAJ!

A	Č	Ž	R	P	B	C	M	A	U	L	N	S	B	K	I	T
B	V	N	A	D	V	G	E	T	S	P	O	H	O	D	A	B
C	O	D	V	O	J	S	K	O	R	L	A	O	P	O	T	J
E	H	V	R	B	L	O	L	G	B	E	Z	L	N	V	I	G
R	I	O	Z	G	K	J	A	K	L	Z	E	F	J	U	S	A
K	F	R	S	L	O	K	I	N	G	A	R	U	A	E	K	Z
E	Ž	A	B	L	A	U	L	E	S	N	O	S	L	O	A	S
V	L	N	Z	E	R	I	B	U	R	J	U	A	V	O	R	B
G	S	A	N	E	J	S	O	N	C	E	Ž	O	B	L	N	J
O	R	I	E	N	T	A	C	I	J	A	T	G	B	S	A	R

LOK
PLEZANJE
POHOD
TISKARNA
VOJSKO
SONCE
CERKEV
ORIENTACIJA
DVORANA
Aljaž Potočnik, 5. a
POMLAD

*Pomladi vsi se veselimo,
ko vsa narava oživi.
Gozdovi nam ozelenijo
in sadno drevje zacveti.*

*Vsa bitja se prebujajo,
ki zimo so prespala,
saj iz spanja trdnega
so kar težko vstala.*

*Sonce spet bo toplo gredo
in vse oživel bo,
postalo vse bo bolj veselo,
kot pozimi je bilo.*

Gašper Planinc, 5. a

ŠOLA V NARAVI

Šola v naravi je super,
v sobi smo bile Lea,
Urška, Anja in jaz,
ter vreščale smo zelo naglas.

V sobi smo smrčale,
v dvorani pa se igrale,
veselile smo se,
ko na vrh smo prišle.

Urška pesem je pisala,
Lea tla pometala,
Anja si izmišljala čudne stvari,
jaz pa križanko pisala.

Mihaela Drofenik, 5. a

Učenci 7. razreda so izdelali mavrični kalup.

TISKARNA

V partizansko tiskarno smo odšli,
da bi si jo ogledali.
Dolgo hodili smo navzdol.
Zavili v hrib
kjer strmo je bilo.
Imeli krasen smo ogled,
pa tudi lep izlet.

Zarja Vuk, 5.a

ŠOLA V NARAVI

Šola v naravi super je zelo,
saj se tam zabavamo in spoznavamo.

Tam učimo se stvari,
ki jih še ne poznamo vsi.

Imamo tudi lokostrelstvo, ki zabavno
je,
in plezanje, ki trdo delo je.

Preživeli tudi smo v naravi,
četudi ogenj ni bil ta pravi!

Špela Polajžer, 5. a

ŠOLA V NARAVI

Iz dolgega pohoda smo prišli,
zato zelo utrujeni smo bili.

Na večerjo smo odšli,
da smo ponovno polni energije bili.

Kot v sebi bi imeli vzmet,
smo odšli igrat nogomet.

Lep spomin ostal mi bo na te dni,
Vas pa lepo pozdravljamo,
Majšperčani mi.

Urh Zebec, 5. a

GREMO V VOJSKO

V Vojsko se podamo.
in se lepo imamo.

Tam veseli smo,
ker ljudje prijazni so.
Tam počnemo različne stvari,
zato zaspani smo vsi.

Ko pa mine peti dan,
domov moramo žalostni vsi.

Ana Sajko, 5. b
Sara Plečko, 5. a
Iris Krivec, 5. a
Larisa Lampret, 5. b

POHOD NA DONAČKO GORO

V jesenskih počitnicah smo se jaz, sestra Lucija in mami odpravili na Donačko goro.

V nahrbtnik sem dal daljnogled, bombone, pohodniške palice in pijačo. Ko sva bila z mamico pripravljena, sva se z avtom odpeljala k Luciji, ki je doma čisto blizu Donačke gore.

Vsi trije smo se odpravili po vasi do potočka. Ob njem smo hodili nekaj časa, potem pa smo prišli v gozd. Pešačili smo tako dolgo, da smo prišli do Rudijevega doma. Tam smo se malo spočili in pojedli nekaj bombonov. Nato smo se odpravili proti vrhu. Prehoditi smo morali veliko stopnic,

preplezati nekaj podrth dreves in veliko skal.

Z Lucijo sva končno prišla na vrh, mami pa je približno petnajst minut zaostajala. Počakala sva jo, da je tudi ona prišla na vrh. Tam je bilo zelo visoko in pihalo je. Malo smo se še okrepčali in si ogledali okolico. Podpisali smo se še v knjigo.

Počasi smo se začeli odpravljati do Rudijevega doma. Pot nazaj je bila bolj nevarna kot vzpenjanje, ker je bilo spolzko. Med potjo sem velikokrat skoraj padel, zato sem ponavljal: »Še dobro, da imam pohodniške palice.« Pri zelo debelem drevesu smo se tudi fotografirali. Prišli smo do Rudijevega doma in tam spili pijačo. Nadaljevali smo pot k Luciji. Tam smo malo poklepetali, potem pa sva se z mamico odpravila domov. Zelo je bilo lepo in upam, da bom šel še večkrat na Donačko goro.

Miha Korez, 5. b

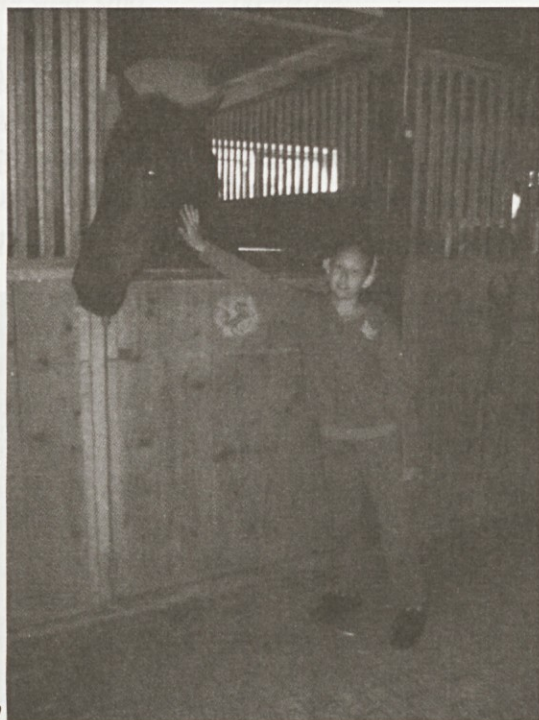
PRVIČ NA KONJU

V soboto, 24. 9.2011, sva se z mojo sosedo Jasmino z avtom odpeljali v Rogatec na jahanje.

Ko sva prispeli v konjeniški klub Strmol, mi je trenerka Linda določila kobilu Mitro in mi jo pomagala pripraviti. Ker je bila to moja prva ura jahanja, me je trenerka Linda imela na londži, to je na vrvici, s katero trenerka usmerja konja. V maneži, to je prostor v katerem se jaha, me je Linda naučila osnov jahanja. Šlo mi je zelo dobro. Jahala sem eno uro. Deset minut pred koncem, me je trenerka Linda spustila z londže, da sem kobilu v hoji ohladila. Nato sem kobilu Mitro odgnala v boks, ter jo odsedlala in razsedlala. Vsem konjem sem dala še posladek. Tako sem tudi dobila občutek za konje.

S sosedo sva se odpravili domov. To je bil najlepši dan zame. Hvaležna sem svoji mami ker, mi je to omogočila.

Sanja Ekart, 5. b

Fotografirala **Marija Klarič**

POČITNICE PRI ŠPELI

Bile so jesenske počitnice in jaz sem si želela iti k sestrični Špeli v Slovensko Bistrico, zato me je Suzana odpeljala tja.

Ko sva prispeli, naju je Špela prijazno pričakala. Prosila me je, če ji pomagam pospraviti oblačila, da bi se lahko šli prej igrat. Hitro sva pospravili in se šli igrat.

Skupaj sva se igrali, kot da sva princesi, prijateljici, sestri športnici. Čez nekaj časa naju je poklical botrček in naju je prosil, da bi naredili kosilo in da se naj sami odločiva, kaj bova pripravili.

Odločili sva se, da bova naredili tortilije. Jaz sem narezala paradižnik in kumarice, Špela pa zelje in meso. Medtem, ko je Špela rezala meso, sem jaz šla po mast, ki sva jo dali na štedilnik. Malo sva se pogovarjali, a naenkrat je nekaj zasmrdelo. Bila je mast. Hitro sem stekla po boterco in ona je vlila kozarec vode v lonec. Vse tri smo do konca pripravile kosilo.

Najedli smo se dobrih tortilij in nato odšli po Lukca in Urbana v vrtec. Zagledala sta me in me takoj objela. Jaz sem oblekla Urbana in skupaj smo se odpravili v knjižnico. Potem smo se odpravili domov. Ura je že bila osem. Luka in Urban sta šla spat, s Špelo pa sva se šli umivat. Ko sva se umili, sva še nekaj časa gledali televizijo, potem sva se odpravili spat.

Prišli sva do spalnice. Morali sva biti tiho, ker sta nasproti spala Luka in Urban. Čez nekaj časa je Špela rekla, da naj ugasnem luč. Naenkrat je začelo nekaj ropotati. Mislila sem, da so miši in podgane in zato me je bilo strah. Špela je rekla, da naj prižgem luč, a jaz si nisem upala, zato je Špela vzela twirling palico in prižgala luč. Videla sem, da ni nobene miši in nobene podgane. Špela mi je povedala, da so na podstrešju podlasice. Jaz nisem mogla spati dokler je ropotalo.

Imela sem se zelo lepo.

Nina Gajser, 5. b

NAŠE MUCE

Nekega hladnega večera se je k nam zatekla črna muca.

Hitro smo ugotovili, da je z njo nekaj narobe. Bila je poškodovana in smo sklepali, da jo je zbil avto. Nato smo še ugotovili, da je pred kratkim skotila mladičke. Dali smo ji mleko, nato pa smo šli iskat njene mladičke. Po daljšem iskanju smo jih našli. Bile so tri muce in eden muc.

Odnegli smo jih domov. Njihova mama je zaradi poškodb umrla. Mi smo vsako jutro, dopoldan, popoldan in zvečer hranili mladičke z injekcijsko brizgo, v kateri je bilo mleko. Mladički so hitro rasli. Ko so bili dovolj veliki, smo dve muci podarili prijateljem, dve pa sta ostali doma. Zelo rade se igrajo. Imajo me rade in mislijo, da sem jaz njihova mama.

Blaž Mesarič, 5. b

Fotografiral **Blaž Mesarič**

MOJ DELOVNI DAN

Hodim v peti razred Osnovne šole Majšperk. Moj delovnik se začne ob sedmi uri zjutraj. Takrat vstanem, se umijem, oblečem in počestim. Med tem časom mi mami pripravi zajtrk in se še najem. Ob pol osmih grem v šolo. Do 8.40, ko se mi začne pouk, počakam v šolski jedilnici.

Vsak dan imam pouk do 12.40. Po pouku imam v šoli kosilo. Po kosilu sem še dve uri v šoli pri podaljšanem bivanju, kjer se potrudim in naredim večino domače naloge ali pa grem k uram zdravega življenjskega sloga.

Ko pridem domov, dokončam domače naloge in se učim.

Vsako sredo in petek imam od 16.00 do 18.00 atletiko. Kadar

nimam obveznosti, pomagam pri domačih opravilih, kolesarim, rolam ali pa se družim s prijatelji. Okrog sedmih zvečer imam večerjo. Po večerji se uredim za spanje, berem knjige in si ogledam kakšno zanimivo oddajo po televiziji. Okrog devetih grem spat.

Larisa Lampret, 5. b

Fotografirala **Tatjana Gajšek**

LOKOSTRELSTVO

Lokostrelstvo, to je šport,
ki mi dobro gre od rok.
Prva puščica je odletela,
kamor ne bi smela.
Druga se je točno v tarčo zabila,
jo skoraj je razbila
in si 9 točk je prisvojila.
Tretja porednica je bila,
saj se v tarčo ni zarila,
v bližnje drevo je zavila.

Jošt Vedlin, 5. b

ŠOLA V NARAVI

V šoli v naravi je bilo lepo
in fantje so nas jezili zelo.
Zunaj na igrišču se je rado igralo,
v sobah pa raje smrčalo.
Plezali po naravni steni smo,
in večkrat padli zelo.
V sobi je bilo preglasno,
v naši šoli pa vse jasno.
Lepo vreme smo imeli
in se kul imeli.

Lea Žunkovič, 5. b

NESMISLICA

Suha muha je gluha,
slon se zato ne boji
nobenega debeluha.
Kopalna kad se ne
preluknja,
ker je v njej suknja.
V hladilniku je pijača,
ki veselje vrača.
Miši se po hiši sprehajajo,
mačke pa za pečjo rajajo.

Miha Korez, 5. b

Fotografirala **Sonja Šterbal**

MOJ DOMAČI KRAJ

Kupčinja Vrh leži pod Donačko goro in ob cesti Majšperk–Rogatec. Pokrajina je hribovita. Sestavljen je iz štirih zaselkov.

Ima okrog 130 prebivalcev. Število ostaja enako.

Ljudje se ukvarjajo z živinorejo in poljedelstvom, nekateri pa hodijo v službo v bližnje kraje

Laura Narat, 5. b

Naraplje je majhna vasica. Leži ob lokalni cesti Majšperk–Žetale. Približno 4 km je oddaljena od Majšperka.

Skozi vas teče potok Jesenica. Leži v dolini med Janškim vrhom in Jelovicami.

Vas sestavljajo zaselki Poluce, Čeretnca, Mešice, Žunkovičev hrib, Trole in Gorca.

Prebivalci vasi so predvsem zaposleni v bližnjih tovarnah. Živinoreja, poljedelstvo in vinogradništvo so jim dodatne dejavnosti.

Florijan Pišek, 5. b

Moj kraj, v katerem živim, se imenuje **Sestrže**. Leži med kraji Pragersko, Mostečno, Medvedce, Savinjsko in Trnovec.

Sestavljen je iz štirih zaselkov, to so Turnože, Lozno, Zgornji kot in Spodnji kot. Naš kraj ima približno 320 prebivalcev.

V Sestržah je razvito kmetijstvo, v katerem prevladujeta živinoreja in poljedelstvo, na severnem delu Sestrž pa so travniki. Imamo tudi obrti in sicer mizarstvo, slikarstvo, pleskarstvo, šiviljstvo in okvirjanje slik.

Javni zgradbi v našem kraju sta športno igrišče in dom krajanov.

Kaja Gajšt, 5. b

Slape ležijo na levem bregu reke Dravinje ob vznožju Ptujске Gore.

Na Slapah je okoli 140 prebivalcev. Število se zmanjšuje, saj se ljudje odseljujejo v druge kraje. Ljudje se ukvarjajo z živinorejo, poljedelstvom in mlinarstvom, veliko pa jih hodi v službo v bližnje kraje. Zanimivosti na Slapah sta jez na reki Dravinji in stari mlin ob Dravinji.

Ana Sajko, 5. b

Vas **Sestrže** je majhno naselje. Leži ob vznožju Ptujске Gore. Ima okoli 330 prebivalcev. Sestavljena je iz štirih zaselkov, ki se imenujejo Zgornji kot, Spodnji kot, Lozno in Turnože. V Sestržah je bar, igrišče in dom krajanov. Tukaj je tudi Sestrško jezero. Prebivalci se ukvarjajo večinoma s kmetijstvom.

Blaž Mesarič, 5. b

Majšperk leži v SV delu Slovenije, med haloškim gričevjem. Od Ptuja je oddaljen 16 km. Je ob cesti Ptuj–Rogatec.

Majšperk ima okrog 660 prebivalcev. V krajevno skupnost Majšperk spada 14 naselij. To so Majšperk, Breg, Jelovice, Koritno, Lešje, Medvedce, Naraplje, Planjsko, Preša, Skrblje, Sitež in Spodnja Sveča. Prebivalci se tu ukvarjajo s kmetijstvom, in sicer s poljedelstvom in živinorejo. Tu so tudi mali obrtniki – šivilje, mizarji, frizerji ... Prebivalci so zaposleni tudi v industriji. V Majšperku so tudi gostinski lokali. Javne zgradbe v Majšperku so OŠ Majšperk, vrtec, lekarna, zdravstveni dom, pošta, gasilski dom, bencinska črpalka in občina.

V tem kraju je tudi cerkev sv. Miklavža in grad Hamre.

Tea Marčič, 5. b

Ptujska Gora leži ob cesti Ptuj–Majšperk. Je gručasto naselje. Krajevna skupnost Ptujška Gora spada v občino Majšperk. Sestavljena je iz 7 vasi: Podložje, Doklece, Slape, Janški vrh, Stogovci, Bolečka vas in Ptujška Gora.

Ptujška Gora ima okrog 1100 prebivalcev. Število prebivalcev v glavnem ostaja nespremenjeno. Na Ptujsko Goro vsako leto pride veliko turistov in romarjev. Veliko ljudi si ustvarja samostojna podjetja. Kot dodatna dejavnost je kmetijstvo. Imamo tudi gostinska podjetja.

Na Ptujski Gori je podružnična osnovna šola z oddelkom vrtca. Tam sta tudi pošta in gasilski dom. Znamenitosti Ptujске Gore so romarska cerkev na Ptujski Gori, kužno znamenje, drevo Tisa in sramotilni steber ali pranger.

Anja Lorber, 5. b

Zimska šola v naravi – KOPE 2012

To smo mi 6. a in 6. b in naša himna.

SMUČARSKA HIMNA KOPE 2012 (Na Roglek ...)

*Na Kope bom odšel, si smuče s sabo vzel,
se smučati učil, po hribih se podil.
A kmalu konec bo, domov se vrnil bom,
nič lušno več ne bo, ker ta šola znova bo.*

*Na Kope bom odšel, se lepo tam imel,
se smučati učil, po hribih se podil.
A kmalu konec bo, domov se vrnil bom,
me mam'ca čaka že, da trdno objame me.*

NOČNA SMUKA

Bila je sredo. Dan, ki je bil zelo zanimiv, saj smo vedeli, da nas čaka poseben večer. Veseli in nasmejani smo sedli k večerji.

Po večerji smo se šli obleč v smučarska oblačila, pancarje, čelade, rokavice. Vzeli smo vsak svoje smuči in palice, nato pa odšli nočni smuki naproti. Učitelj Darko nam je pokazal na nebu leteči se predmet. Najprej nihče ni vedel, kaj je to. Potem pa nam je povedal, da je to leteča mednarodna vesoljska postaja.

Nato smo poiskali vsak svojega učitelja in šli proti krogcem in se postavili v vrsto. Ampak to niso bili navadni krogi oz. tisti, s katerimi sem se vozila v prvi skupini. Ko se je na semaforju prižgala zelena luč, si zagrabil svoj krogec in odpeljal te je v temno noč.

Spustili smo se prvič: SUPER! Ko smo se že skoraj pripeljali do cilja, sem zaslišala, kako otroški vrvež odmeva

po zasneženih Kopah.

Potem ko smo bili že vsi na vrhu in smo se vsi spustili v dolino, se mi je zazdelo, da je tudi noč srečna tako kot mi.

Spustim se tretjič: FANTASTIČNO! Srce mi je od sreče kar govorilo: »BRAVO EVELINA!«

Večer je bil čudovit. Ostal mi bo za vedno v spominu. Zlasti zato, ker prej še nikoli nisem smučala, kaj šele, da bi bila na NOČNI SMUKI.

Evelina Šprajc, 6. b

Mala živalska plastika učencev 6. b-razreda

MOJ KDAJ SEM BILA NAJBOLJ SREČNA?

Srečna sem takrat, ko kaj dobim. Srečna sem tudi takrat, ko me kaj razveseli ali pa v šoli dosežem uspeh na tekmovanju. Velikokrat pa sem srečna, če dobim dobro oceno.

Moj najsrečnejši dogodek je bil takrat, ko sem bila še majhna punčka. Že takrat sem zelo rada imela živali, zato sem mamici in atiju skoraj vsaki dan težila, da bi rada imela svojo psičko. Vendar mamica se s tem ni strinjala, ker je mislila, da sem še premajhna in bi bila psička prevelika obveznost za mene. Vendar ker sem bila tako zelo vztrajna je privolila in obljubila, da ko bom stara pet let, bom psičko tudi dobila. Za peti rojstni dan sem bila zelo nestrpna in tudi vesela, saj nisem pozabila, da bom na ta dan dobila svojo psičko. Ko je bila ura 15.00 se je ati pripeljal domov. V rokah je nosil veliko rjavo škatlo. Ko je stopil v hodnik, sem hitro stekla k njemu. Pogledala sem v škatlo in v njej videla zelo malo psičko. Bila je tako velika kot tri atijove roke in imela je svetlo, rjavo dlako. Najprej smo psički dali malo hrane, nato pa smo začeli razmišljati, kako bi ji bilo ime. Z atijem sva dolgo razmišljala, vendar se nisva ničesar primernega domislila, vendar se nisva ničesar primernega domislila. Nato je zraven prišla mama in predlagala, da bi psički lahko bilo ime Luna. Vsi smo se strinjali in določili, da ji bo ime Luna. To je bila moja največja sreča in je še danes. Luna je že malo zrasla in postala malo manj igriva. Vseeno pa vem, da je mama imela prav in je psička zelo velika obveznost, kajti z njo je res veliko dela.

Dora Podbrežnik, 6. a

Mali kiparji pri modeliranju

Odtisnjena grafika učenca

Modeliranje pri pouku likovne vzgoje

POČITNICE

*Med počitnicami se naspimo,
v vročini se v morju ohladimo,
septembra pa v novo šolsko leto pohitimo,
in sklenemo, da samo dobre ocene dobimo.*

*Čas zelo hitro beži,
Saj vidimo, da zunaj sneži,
Zimskih počitnic se veselimo,
Da na smuči in sanke pohitimo.*

*In že je tukaj pomlad,
Katero ima vsak rad,
Saj pride tudi mesec maj,
ko na vsaki vasi stavi se mlaj.*

*Junija zaključi šolsko se leto,
In glej pričenja se poletje napeto,
Takrat se lahko veliko igram,
In svoje možgane na pašo dam.*

Rebeka Podčepan, 7. a

Odtisi grafik 7. a v prvi barvi

PRELISIČILA SEM SESTRO

Vedno sem rada prelisičila svojo sestro. Oziroma jo poskušala prelisičiti. V svojih poskusih nisem nikoli okusila krivde. Šele ko mi je uspelo sem ugotovila, kako grenka je.

Bil je eden izmed tistih nadležnih dni, ko že zjutraj nočeš vstati, kar veš da to ne obeta. In vendar moraš vstati in poskusiti iz slabe volje ne narediti nečesa, kar boš obžaloval.

Dopoldan se je grozno vlekel. In kot, da bi nekdo poskušal mojo slabo voljo spremeniti v mojo grozno voljo dobim ogromno nalogo. »Ali se dan sploh ne bo končal? Kasneje sem se doma komaj prisilila, da sedem za pisalno mizo in se lotim naloge. Čez odprta vrata vidim iti sestro po hodniku. Verjetno se odpravlja gledat televizijo, jaz pa sem obtičala v nalogi. Nalogi, ki jo je ona reševala lani. Besedi »ona reševala« sta se mi še posebej vtisnili v misli. Kaj če bi ona reševala nalogo, ki je zanjo še prelahka? Ampak tega nebi naredila brez zajetnega plačila. Malo sem pomislila. Tega ne bi naredila brez plačila ali zamenjave dela. Šla sem pokukat v dnevno sobo in »čisto slučajno« ugotovila, da mora ona počistiti kuhinjo. Spomnila sem se, da to namerava opraviti babica. Nisem več razmišljala in sem jo mimogrede vprašala, kaj mora narediti in obe sva se lotili vsaka svojega dela. V bistvu je ona delala mojo nalogo, jaz pa sem se prepričala, da babica res čisti in šla za računalnik. Ko je babica končala sem šla v kuhinjo in še malo brisala pult, da bi izgledalo, kakor da sem počistila jaz. Kmalu me je sestra obvestila, da je končala. Del naloge sem pregledala in ob pogled na pravilne odgovore, lepo oblikovane povedi in njen trud, da bi pisala z mojo pisavo me je zapekla krivda. In pekla me je še približno 10 minut, ko sem ugotovila, da ni naredila cele naloge. Stopila sem do nje in se pritožila ampak ravno takrat, kot da ne moreta izbrati boljšega trenutka sta se babica in dedek začela prepirati. On je trdil, da nič ne dela, ona pa mu je v obraz vrgla, da je danes pospravila celo kuhinjo. Sestra me je vprašujoče pogledala, jaz pa sem se ji s krivdo na obrazu nasmehnila. Obe sva vedeli, da sva si bot. Kasneje sem se spraševala, kdo je prelisičil koga.

Iz te »prelisičitve« sem ugotovila, da je s »prelisičevanjem« tako: če stvar dobro premisliš in si prepričan, da bo delovalo na sestri, na koncu vseeno delaš svojo domačo nalogo sam.

Romana Kamenšek, 7. a

KDAJ SEM I MOJI PSIČKI SREČNA POSITIVČA

Počitnice, počitnice so najlepši čas leta. So počitek po dolgem, napornem šolskem letu. So veselje vsakega otroka, saj čas počitnic preživimo s svojo družino, tudi jaz.

Bil je nek petek, ko je k nam prišel sosed Srečko. Povedal je, da gremo lahko z njim in njegovo ženo Marijo na morje. Odločili smo se, da pojdemo. Ko je napočil dan oz. noč odhoda, mi je bilo strašno hudi, kajti doma sem morala pustiti svoje dve psički, Tiguo in Piko. Že doma sem jokala, kajti govorili so mi, da bo doma vse vredu, zraven psičk je doma pe ostal moj brat, ki je skrbel za Tiguo, Piko in ostale živali. Še vedno sem v mojem srčku čutila bolečino, ampak je sčasoma minilo. Ko pa smo prišli nazaj domov sem Tiguo objela in k sebi seveda stisnila Piko. Od sreče sem spet jokala. Vsi so se mi smejali.

Zdaj vem, da je Tigui in Piki bilo doma lepo, saj sta imele družbo. Zelo ju imam rada ampak žal več Pikice nimam, imam pa svojo zlato Tiguo, ki je za nič na svetu ne dam.

Maja Lampret, 7. a

Prenašanje motiva na matrico

Oblikovali smo tudi votlo plastiko, posodo

Tako pa odtisnemo matrico

NARAVOSLOVNI DAN

OBISK RAČKIH RIBNIKOV - POŽEG

(Prvi del)

V četrtek, 17. 5. 2012, smo odšli na naravoslovni dan. Tako kot ponavadi smo v naši šolski jedilnici počakali na učitelje.

Ko so le prišli, smo dobili napotke za nadaljevanje dne. Učiteljica je posebej poudarila, naj poslušamo in si delamo zapiske, saj bomo naslednji dan delali plakate in poročila. Zato smo to nalogo vzeli zelo resno. Nato smo odšli po malico, jo dali v nahrbtnik in se razdelili v dve skupini. V prvi skupini smo bili učenci 8. in 7. razreda, v drugi 6. in 5. razreda. Dodala je še, da prva skupina gre k Račkim ribnikom, druga pa v botanični vrt Tal 2000.

Na avtobusu smo se udobno namestili in prešteli, medtem ko smo se vozili proti Račkim ribnikom. Še preden smo dobro začeli pogovor s prijatelji, smo že bili tam. Vodja nas je počakal pred tablo in nam razložil, zakaj stoji tam ravno tista tabla. Na njej so napisane značilnosti Račkega naravnega parka. Prvi podatek, ki smo si ga zapisali, je, da je park velik 20 ha. Ugotovili smo tudi, da je v njem 200 vrst ptic in kar nekaj živali, ki so v drugih deželah že skoraj izumrle. Steza nas je vodila mimo tistih velikih ribnikov. Naš vodja je s seboj nosil teleskop, s katerim smo od blizu spoznavali živali, čeravno nam jih je dobro opisal.

Ko smo vse to dobro pogledali in napisali, smo seveda imeli majhen počitek, da smo se najedli dobrih šolskih štručk in seveda sladkarij. Med tem časom je vodja ujel kačo, ki smo jo lahko prijeli, če smo želeli. Potem smo spoznali ptico, ki jo imenujemo labod. Ugotovili smo lahko, da veliko stvari o tej prelepi ptici ne vemo, čeravno mislimo, da vemo vse. Čez nekaj trenutkov smo odšli po stezi skozi gozd. Nasproti nam je prišla druga skupina. In tako smo se poslovili ter se napotili novim dogodivščinam naproti.

Tjaša Križanec, 7. b

OBISK BOTANIČNEGA VRTA TAL 2000

(Drugi del)

Po ogledu Račkih ribnikov smo se peš odpravili do Botaničnega vrta TAL 2000.

Najprej smo se usedli za mize pred majhno trgovinico, kjer so prodajali različne kamne in nakit. Potem nam je gospod, ki je bil naš vodič, razdelil delovne liste, ki smo jih morali sproti izpolnjevati. Delovni list je imel tri strani in na vsaki strani drugačno temo. Kasneje smo se razdelili na tri skupine. Vsaka skupina je imela za vsak list približno deset minut, da ga reši. V skupini, kjer sem bila jaz, smo morali najprej rešiti učni list z naslovom Gozd. Na mesto vodje smo postavili Simono. Deset minut kasneje smo morali rešiti učni list z naslovom Mlaka. Za to vsebino nas je vodil naš vodič. Predstavil nam je mlako, živali in pa rastline, ki se nahajajo v njej ter v njeni bližini. Nazadnje pa smo morali izpolniti še učni list z naslovom Ptice v gozdu. Ko smo končali, smo se usedli na debla, ki so ležala na tleh, in počakali na druge skupine. Ko smo se vsi zbrali, smo odšli nazaj za mize, kjer smo že prej sedeli. Lahko smo si še ogledali notranjost trgovine in tudi kaj kupili.

Po tem počitku smo se napotili proti avtobusom in se odpeljali proti šoli. Naravoslovni dan je bil zelo poučen, zanimiv in domov smo prinesli polne glave naravoslovnega znanja.

Antonia Kodrič, 7. b

PESEM 7. B-RAZREDA

*Smo 7. b, ki menimo,
da brihtne glave smo že,
a vsakdo nam rad pove,
da nas teta Puber napada že.*

*Ko nas to doleti,
pozabljamo stvari,
zato se večkrat zgodi,
da v zvezku naloge ni.*

*Smo z mnogimi vragolijami
nabriti mi,
zato razredničarki
povzročamo vse večje skrbi.*

*Mozolje s pudrom in lasmi
skrijemo si
in prve ljubezni
izbiramo si.*

*V šoli nas razredničarka bodri
in o tem nas pouči,
da to nič hudega ni,
čez to obdobje moramo iti vsi.*

Tjaša Križanec, 7. b

Učenci 7. b pri modeliranju portretov

Na končane reliefe smo nato ulili mavec.

DOBRA NOVICA

Nekega povsem običajnega spomladanskega dne sem se mirno in nič sluteč odpravila v šolo. Že pred večimi meseci sem se prijavila na natečaj v Prostovoljstvu, kjer sem napisala nekaj o tem. Čakale sem na rezultate, ker smo vedeli, da bodo kmalu prišli.

Ko smo v šoli dočakali glavni odmor, sem se odpravila na drugo malico. Ko sem se odpravljala v učilnico, kjer smo imeli naslednjo uro pouk, sem na poti srečala socialno delavko. Kakor se spodobi, sem jo pozdravila. Potem pa mi je kar naenkrat rekla: »Saša prosim počakaj malo tukaj, nekaj ti moram povedati.« Takrat je odšla v svojo pisarno in nazaj prišla z nekaj listi. Z nasmeškom na obrazu mi je povedala, da sem na natečaju za Prostovoljstvo prejela nagrado za tretje mesto na državni ravni. Najprej sem postala malce prestrašena, ker se mi ni niti sanjalo, kaj se dogaja. Najprej sem mislila da je danes 1. april, ali pa da sem res samo šali. Seveda sem šolsko socialno delavko vprašala, če je to res. Odgovorila je z odločnim ja in dodala še, da pojdem enkrat tudi na podelitev nagrad. Potem je odšla v svojo pisarno. Nekaj kratkih, a zame dolgih sekund, sem še ostala na hodniku. Kmalu zatem sta prišli tudi dve moji sošolki, ki sta prav tako sodelovali na natečaju. Zame srečno in pa tudi na začetku malce presenetljivo novico sem jim zaupala. Čestitala sta mi in z menoj odšli v učilnico, ker se je bližal zvok šolskega zvonca. Zame je bila to vesela novica, kajti tako uspešnega dosežka še nisem dosegla. Upam, da jih bo vedno več, pa tudi, če bodo dosežki slabši kot je ta, dobro je prejeti vsako točko in vsako pohvalo.

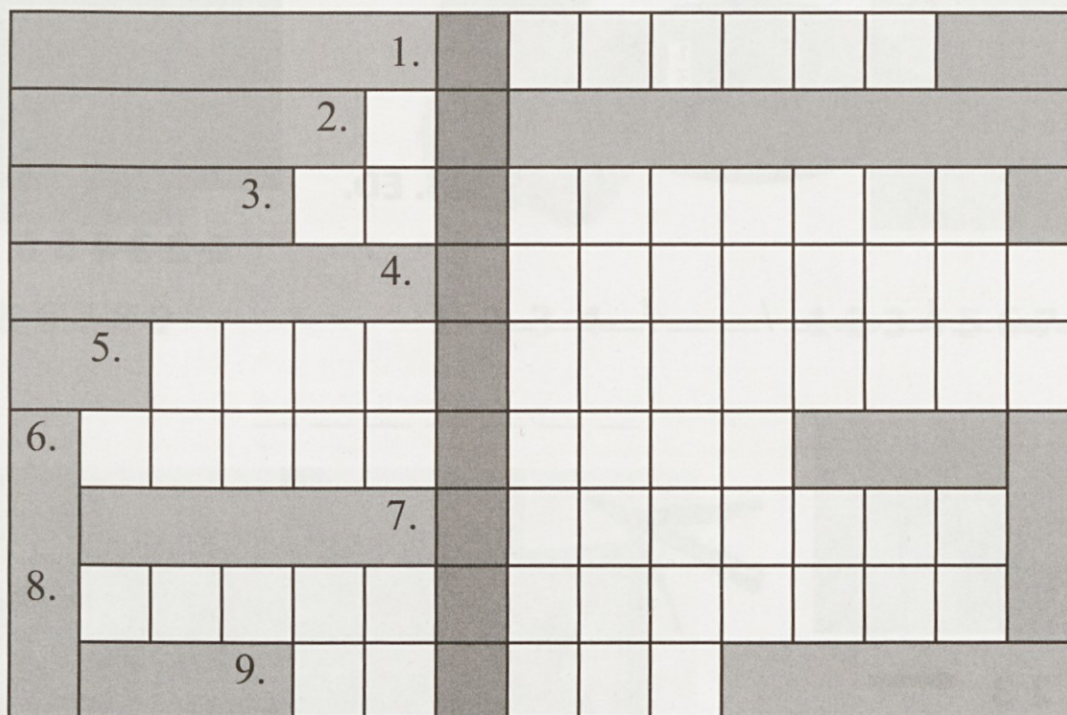
Saša Gajšek, 7. b

PRIJATELJI SO KOT ZVEZDE

Prijatelji so kot zvezde, ne vidiš jih, a veš, da so blizu. Njim zaupaš v težavah, te bodrijo in te poslušajo. To sem prvič izkusila v tretjem razredu.

Ko sem bila mlajša sem bila zelo zainteresirana za igranje šaha. Enkrat na teden sem obiskovala šahovski krožek. Nekega dne nam je mentor sporočil, da najboljši trije gredo na tekmovanje. Od takrat naprej sem vsak dan vadila igranje šaha. Končno je napočil dan predtekmovanja. Prvo in drugo igro sem nasprotnika premagala, tretjo izgubila, v četrti sem zopet slavila. Bila je odločilna igra, kajti zmagovalka gre na tekmovanje. Igrala sem proti devetošolki. Medtem pa se je zgodilo nekaj nezaslišanega, učitelj je zapustil razred, zaradi nujnega sestanka. Pričela se je še zadnja odločilna igra. Bilo je proti koncu in vse je kazalo, da je zmaga na moji strani. Menim, da sem bila boljša od nje. Njene sošolke so ji pričele pomagati in tako sem partijo izgubila. Hitro sem odšla na avtobus, kajti bolečina je bila tako boleča, da zmagovalki nisem mogla pogledat v oči in ji seči v roko. Najraje bi kričala, prvič v življenju sem se počutila ogoljufano. Zmeraj sem verjela v poštenje in pravičnost. Takoj sem čakala, da odidem na avtobus in vse to povem svoji najboljši prijateljici. Ko sem ji povedala svojo kruto resničnost, je samo molčala jaz pa sem komaj zadrževala solze. Iz njenih oči sem razbrala, da sem naredila prav. Hvaležna sem ji bila, da si je vzela čas zame in me poslušala. Ugotovila sem, da se vse stvari ne odvrtijo vedno tako, kot si sami želimo. Še danes se sprašujem, zakaj je bil ta poraz potreben. Upam, da si bom nekoč odgovorila tudi na to vprašanje.

Tjaša Križanec, 7. b

1. Katera država je največkrat osvojila evropsko nogometno prvenstvo?
2. Kakšna je kratica za košarkarski klub?
3. Rokometni klub iz Kopra ...
4. Odbojkarški klub iz Ljubljane ...
5. Najboljši slovenski smučarski skakalec ...
6. Smučarska tekma žensk za svetovni pokal na Mariborskem Pohorju ...
7. S katerim športom se ukvarja Jakov Fak?
8. Najuspešnejši slovenski nogometaš ...
9. Priimek najboljšega košarkarja (Michael) ...

Alen Babšek, 7. b

Preizkusi se v rebusih! Osmošolki sta se potrudili pri izdelavi, daj se še ti in ugotovi, katere besede sta skrili.

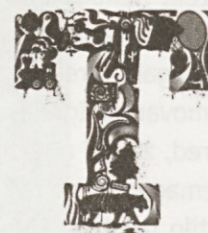

J

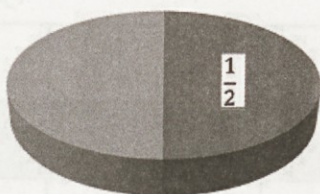
____ / ____ ____ / ____ / ____

+

•

3. OS. ED.

1 2 3 4 5 6

____ / ____ / ____ / ____

1 2 3 ←

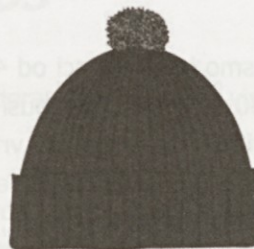
____ / ____

Petra Habjanič, 8. a

E

K 3

1 2 3

1 2 3 4

1 2 3 4 5 6 7 8 9

1 2 3 4

1 2 3 4 5 6 7 8

Teja Travnikar, 8. a

Tudi mi smo se lotili poslikave vrat.

NARAVOSLOVNI DAN

V četrtek 17. maja, smo imeli učenci od 4. do 8. razreda naravoslovni dan. Ob 8.30 smo se z avtobusi odpeljali izpred šole. Obiskali smo Račke ribnike in botanični vrt Tal 2000. Ob ribnikih smo skozi teleskop opazovali različne vrste ptic in drugih zanimivih živali, kot so čopasti ponirek, črna liska in labod grbavec. Gospod, ki nam je predaval o geološkem nastanku Dravskega polja, rastlinstvu in živalstvu tega področja, nam je ulovil tudi kačo. Najpogumnejši smo jo prijeli tudi v roko. Nato smo pomalicali in se odpravili v botanični vrt Tal 2000. Tam smo dobili tri delovne liste, se razdelili v skupine in pričeli z reševanjem učnih listov. Imeli smo tri različne teme: drevesa, mlako in ptice – gozd.

Po končanem naravoslovnem dnevu so nas avtobusi pripeljali nazaj pred šolo.

Naravni park – Rački ribniki - Požeg, kjer se srečamo z neokrnjeno naravo. Kraj za oči in srce.

Nina Krošel, 8. a

Tako pa zgledajo naši vedoželjni učenci pri pouku v naravi.

KRIŽANKA

OZNAKE ZA NEVARNOST

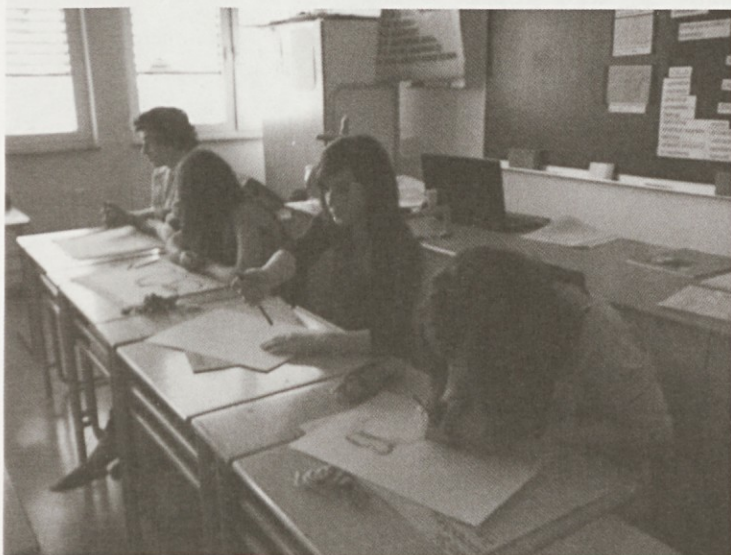
[illegible]

1. Snovi, ki lahko povzročijo takojšnjo ali pa dolgoročno škodo okolju in organizmom, ki žive v teh okoljih.
2. Snovi, ki lahko ob določenih pogojih eksplodirajo.
3. Snovi, ki povzročajo draženje kože, oči in dihal. V določenih primerih povzročijo tudi hude poškodbe oči.
4. Snovi, ki zaradi različnih vplivov oddajajo kisik in lahko burno reagirajo ob stiku z drugimi, zlasti vnetljivimi materiali, kar lahko privede do požara.
5. Snovi, ki povzročajo hude okvare zdravja ali celo smrt, če jih zaužijemo, vdihavamo oz. če pridejo v stik z našo kožo.

Samuel Plečko, 8. a

POHOD NA NANOS

V soboto, 16. 10. 2010, smo se stoperški planinci zgodaj zjutraj odpravili na 1262 m visoko kraško planoto. To jutro se je začejala moja pot do vrha Nanosa.

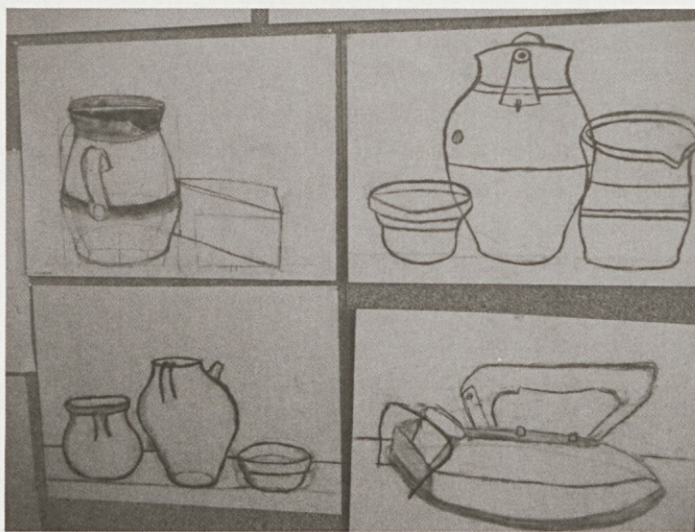

Ustvarjalno pri likovnem pouku

mogla verjeti svojim očem. Videla sem sneg, v sredini oktobra, bila sem na 1000 m nadmorske višine in moja prva beseda je bila: »Vau!« Po nekaj minutah veselja sem se spomnila, da me še vedno čaka dolga pot do koč na vrhu. Ko smo končno prispeli, smo otroci seveda začeli kepati. Komaj smo čakali, da vstopimo v koč in se segrejemo. Kmalu smo imeli tudi večerjo in po večerji smo si, kot pravi planinci, tudi zapeli nekaj pesmi. Otroci smo morali seveda hitro v posteljo, saj nas je naslednji dan čakala še dolga pot. Zjutraj smo se po zajtrku kar hitro odpravili v dolino. Pot je hitro minila in smo zagledali naš avtobus in brez utrujenosti stekli proti njemu. Ko smo vsi prispeli do avtobusa smo se odpravili še na ogled Predjamskega gradu.

To je bil naš popoln zaključek popolnega pohoda. Ta pohod si bom najbolj zapomnila po snegu. Prvem snegu v letu 2010. Po snegu, ki se ga še danes, približno leto dni kasneje, dobro spominjam in mislim, da se ga še bom dolgo spominjala.

Zbrali smo se pred domom krajanov v Stopercah, kjer nas je čakal avtobus. Večino poti sem klepetala s prijateljico Saro. Pot ni bila nič posebnega, dokler ni eno od koles na avtobusu začelo puščati. Morali smo čakati dve uri, da so kolo popravili in smo lahko nadaljevali pot. Zaradi zamude smo morali priti na vrh veliko hitreje. Pot ni bila tako naporna, kot sem pričakovala, vseeno pa sem bila na pol poti že zelo utrujena. Imeli smo samo en dolg postanek, kjer smo si lahko spočili. Naslednji del poti sem postala še bolj utrujena in vedno bolj se mi je zdelo, da postaja hladneje. Ko se mi je že zdelo, da ne morem biti bolj utrujena, se je zgodilo nekaj neverjetnega. Nekaj, kar je mojo utrujenost spremenilo v veselje. Začel je padati sneg. Si predstavljate? Sneg! Najprej nisem

Naše razstavljene ilustracije

Nadja Kamenšek, 8. b

TONE PAVČEK – ANGELI

*Svoje bele sanje sanjam.
Angel z dobrimi očmi,
mi jih nosi in poklanja,
iz vse bližje večnosti.*

*Sanjam svoje bele sanje,
on je deček, angel v njih,
duše tiho šepetanje,
najskrivnostnejši navdih.*

Del nastalih kipov po lastni zamisli

Tone Pavček je dokončal pesniško zbirko o Angelih le malo pred tem, ko se je po bitki z dolgo boleznijo poslovil. Za pesniško zbirko je napisal štiriinštirideset pesmi o angelih. V njih ni spregovoril o nadnaravnih bitjih, ampak so predstavljeni v svoji virtuozi igri, ki je čudovita hvalnica največji dragocenosti – življenju. Angeli so, tako kot ljudje, zelo raznoliki, a skoraj vedno pripravljeni storiti kaj dobrega. Pesmim je dodana tudi spremna beseda njegove hčerke Saše Pavček.

Prvi angeli so po njenem mnenju začeli nastajati ob bratovi smrti, ker ga je pesnik pozneje videl kot angela. Nato je Pavček pisal o angelih v povezavi z njegovim vnukom, zadnja leta pa je pisal tudi o zelo igrivih, zabavnih angelih, ki so nagovarjali tako otroke kot odrasle. Njegova hčerka je še zapisala, da so *Angeli* njenega očeta spremljali v času njegove dolge bolezni in da je želel, da izidejo pri Mladinski knjigi, da bi končal tam, kjer je začel. To je pesniška zbirka, ki je posvečena pesnikovim najdražjim, zato je zelo čuteča in meni zelo všeč. Ta pesniška zbirka je Pavčkov slovo.

Mateja Gorišek, 9. a

*Marina je kar sijala od sreče ob svoji
sliki na 1. otroški haloški koloniji*

Učenci 9. a smo se preizkusili v klesanju kipov

TEHNIŠKI DAN V RADENCIH

V sredo, 26. 10. 2011, smo se učenci devetih razredov odpravili na tehniški dan v Radence.

Vrednotenje barvih linorezov učencev 9. b

med drugim tudi to, kako se jih uporablja in servira. Naučili so nas nekaj spretnosti s prtički. Obiskali so nas dijaki prvega letnika, ki so nas dokaj dobro sprejeli. Nato smo se ponovno zamenjali s skupino. Prišli smo v kuhinjo, kjer smo s pomočjo dijakov drugega in tretjega letnika pripravili hrano. V kuhinji se nam je zdelo najzanimivejše, zato ker smo morali tudi sami nekaj narediti. Pripravljali smo hrano, ki smo jo tudi okrasili. Dijaki so nam jo kasneje postregli. Ko smo se najedli, smo odšli

Učenci pri tiskanju barvnih linorezov

pogledat njihove dijaške domove. Naš ogled in predstavitve so se končale in morali smo se vrniti. Odšli smo na avtobus, ki nas je odpeljal proti Majšperku.

Ta tehniški dan je morda katerega učenca pritegnil, da bi se vpisal na to šolo. Bilo je zanimivo in verjetno je vsakdo od njega kaj odnesel.

Anja Brglez, 9. b

Učenka reže linorezno matrico

TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE

Tekmovanja osnovnošolcev v znanju matematike za Vegova priznanja organizira Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije.

Na naši šoli je potekalo šolsko tekmovanje v skladu s Pravilnikom o tekmovanju osnovnošolcev v znanju matematike za Vegova priznanja. Tekmovanja se je udeležilo 139 učencev, ki so osvojili 44 bronastih priznanj.

Najboljši učenci tretje triade so se uvrstili na področno tekmovanje.

V sredo, 28. 3. 2012, je potekalo področno tekmovanje matematike v OŠ Cirkovce.

Srebrno Vegovo priznanje so osvojili: KLEMEN KROPEC, MAJA ŽUNKOVIČ, MARKO KUŽNER, JULIJAN KRAJNC, LORA GROBELŠEK IN TILEN AHEC.

Državnega tekmovanja se bodo udeležili: **KLEMEN KROPEC, MARKO KUŽNER IN JULIJAN KRAJNC.**

Zlato priznanje je osvojil MARKO KUŽNER.

Učenci OŠ Majšperk na področnem tekmovanju iz matematike v Cirkovcah

Vsem učencem čestitamo za uspehe na vseh stopnjah tekmovanj iz matematike.

Mentorica: Zinka Pintar

SREBRNO CANKARJEVO TEKMOVANJE (SLOVENŠČINA)

TILEN AHEC, 9. a

SAMUEL PLEČKO, 8. a

JERNEJ FAKIN, 8. b

Mentorica: Danica Lorber

SREBRNO TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

MATEVŽ HERNJA, 9. b

MARINA GAJŠEK, 9. a

Mentorica: Damjana Brglez

TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE

SAMUEL PLEČKO, 8. a, BRONASTO PRIZNANJE, SREBRNO PRIZNANJE IN UVRSTITEV NA DRŽAVNO TEKMOVANJE,

SIMONA KOROŠEC, 8. a, BRONASTO PRIZNANJE, SREBRNO PRIZNANJE,

ASTRID CEP, 9. b, BRONASTO PRIZNANJE, SREBRNO PRIZNANJE.

TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

MARKO KUŽNER, 8. b, BRONASTO PRIZNANJE, SREBRNO PRIZNANJE.

Mentorica: Milenka Kovačec

TEKMOVANJE IZ NEMŠKEGA JEZIKA

MATEVŽ HERNJA, 9. b, ZLATO NA DRŽAVNEM

Mentorica: **Lilijana Kamenšek**

SREBRNO STEFANOVO PRIZNANJE (FIZIKA)

Na naši šoli imamo učence, ki so zelo uspešni pri fiziki.

Na šolskem tekmovanju, ki je bilo 7. 3. 2012, sta bronasto Stefanovo priznanje osvojila Samuel Plečko iz 8. a in Julijan Krajnc iz 9. b razreda. Oba sta se uvrstila na regijsko tekmovanje.

Na regijskem tekmovanju, ki je bilo 23. 3. 2012 na OŠ Slovenska Bistrica, je srebrno Stefanovo priznanje osvojil **SAMUEL PLEČKO**. Njegovi rezultati so bili tako dobri, da se je uvrstil na državno tekmovanje, ki se ga je udeležil 14. 4. 2012 na FAKULTETI ZA NARAVOSLOVJE v Mariboru.

Vsem učencem čestitam za dosežene uspehe.

Mentor: **Jožef Režek**

SREBRNO PROTEUSOVO PRIZNANJE (BIOLOGIJA)

ASTRID CEP, 9. b

Mentorica: **Nada Planinc**

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU IZ SLADKORNE BOLEZNI

LORA GROBELŠEK, 9. a, ZLATO PRIZNANJE

Mentorica: **Tatjana Peršuh**

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE

PETER KROPEC, 6. b, SREBRNO PRIZNANJE

Mentorica: **Milenka Kovačec**

DRŽAVNO TEKMOVANJE ČEBELARSKIH KROŽKARJEV

4-KRAT ZLATO IN 2-KRAT SREBRO

V soboto, 5. maja 2012, je potekalo 35. državno tekmovanje čebelarских krožkarjev v Laškem. Šest učencev naše šole je tekmovalo v nižji in srednji skupini ter s svojim znanjem dokazalo odlično pripravljenost. Neverjeten uspeh, ki se ga nismo nadejali.

Zlato državno odlikovanje so osvojili: **JOŠT VEDLIN, ZLATKA PODGORŠEK, ANTONIJA KODRIČ IN NASTJA KOZEL**.

Srebrno državno odlikovanje sta osvojila: **SAMUEL PLEČKO IN ANŽE VEDLIN**.

Vsem tekmovalcem iskreno čestitam!

Ponosna mentorica **Tatjana Vedlin**.

REGIJSKO TEKMOVANJE V ZLATI KUHALNICI

Na SGTŠ v Mariboru je potekalo regijsko tekmovanje v Zlati kuhalnici. Tekmovanja se je udeležila tudi ekipa učencev iz naše šole, v kateri so sodelovale učenke 7. in 8. razreda: **SIMONA KOROŠEC**, 8. a, **NINA KROŠEL**, 8. a in **TAMARA PŠENIČNIK**, 7. b. Ekipa je pripravljala ŠTAJERSKO KISLO JUHO in POHORSKO OMLETO za šest oseb.

S svojo predstavitvijo in pripravljeno jedjo so osvojile ZLATO PRIZNANJE in se bodo udeležile državnega tekmovanja, ki bo potekalo meseca oktobra 2012 v Radencih.

Mentorica tekmovanja: **Tatjana Peršuh**

TEKMOVANJA, 1. A

Zlati sonček – 27 učencev (vsi)

Bralna značka – 27 učencev

Cici vesela šola – 27 učencev

Računanje je igra – 27 učencev

Matematično tekmovanje Kenguru – 16 učencev

(bronasto priznanje: **TAMARA BABŠEK, AJDA BEZJAK, URBAN HAJŠEK, DANIEL KUNSTEK, HANA WOLF ZAJŠEK**)

Matemčkovsko tekmovanje, šolsko – 22 učencev (srebrno priznanje: **URBAN HAJŠEK, HANA WOLF ZAJŠEK,**

AJDA BEZJAK, LUCIJA URLEP, LEON VOGLAR,

FILIP VRAŽIČ, LARA KRIŽANEC, TAMARA BABŠEK,

KLARA KRIŽANEC, NELI JAVERNIK VISOČNIK;

BRONASTO PRIZNANJE: ALIA GAJSER, ANEJA

ŠTEINBERGER, KEVIN KAMPOŠ, MIHA VUK, LEA ZEBEC, DANIEL KUNSTEK, LUKA CEP, NIKA BEZJAK)

MATEMČKOVSKO TEKMOVANJE, državno tekmovanje – 4 učenci: HANA WOLF ZAJŠEK – 2. nagrada

AJDA BEZJAK – 3. nagrada URBAN HAJŠEK in LUCIJA URLEP

Utrinki iz šole v naravi – dom Jurček, Kočevje

Mentorica: Jelka Rakovec

TEKMOVANJA, 2. A

Priznanje za CICI VESELO ŠOLO (vsi učenci)

Bralna priznanja (vsi učenci),

Priznanja Zlati sonček (vsi učenci)

Priznanje za Mednarodni MATEMATIČNI kenguru: **SVEN WOLF ZAJŠEK**

Cankarjevo priznanje: **TJAŠA FAKIN, ŠPELA GAJŠT, NIKA KOREZ**

Matemčkovsko tekmovanje:

srebrno priznanje: **ŠPELA GAJŠT, SVEN WOLF ZAJŠEK,**

bronasto priznanje: **EVA KLARIČ, SARA KAMPOŠ, NIKA KOREZ, ALEN TOPOLOVEC, SABINA**

KOROŠEC, ROK FAKIN, LARISA BEZJAK

Priznanje za sodelovanje: **DAVID SAGADIN, ANJA BEDENIK, TIA TACIGA**

Priznanje 2. razredu za uspešno sodelovanje na natečaju SLOVENSkih ŽELEZNIC in skupinsko nagrado za brezplačno vožnjo z vlakom na željeni relaciji

Knjižna nagrada: **DRAGO SAKELŠEK**

Mentorica: Andrejka Nemec

TEKMOVANJA, 3. A

Bronasto Cankarjevo priznanje: **NEJA GOLOB, MAŠA MAJCEN, ALEN AHEC, CORINNA KIM BRGLEZ, REBEKA SVENŠEK**

Bronasto Vegovo priznanje: **MAŠA MAJCEN in PETER CEP**

Državno Matemčkovsko tekmovanje: 6. mesto **MAŠA MAJCEN**

Mentorica: Jadranka Frlež

TEKMOVANJA, 4. A

Cankarjevo priznanje:

NUŠA FAKIN, LANA GAJŠT, ŽAN VRABIČ, REBEKA CEP, MIHAEL CEP

Mednarodni matematični kenguru:

MIHAEL CEP, ŽIGA POLAJŽER, TILEN VEK, LEA VIDOVIČ

MATHEMA

Bronasto priznanje:

MAŠA TURKUŠ-TRBUC, TILEN VEK, LEA VIDOVIČ, ŽAN VRABIČ, LANA GAJŠT, SIMON KOVAČIČ, ŽIGA POLAJŽER, NEJC AHEC

Srebrno priznanje:

SAMO TOMASINO, MIHAEL CEP

Tekmovanje iz logike

SAMO TOMASINO, NEJC AHEC, NUŠA FAKIN, TAMARA PLETERŠEK

Mentorica: **Mira Marinič**

TEKMOVANJA, 5. A

Mednarodni matematični kenguru

URŠKA FERLEŽ

ZARJA VUK

Cankarjevo

ZARJA VUK

URŠKA FERLEŽ

Logika

ALJAŽ POTOČNIK

ZARJA VUK

URŠKA FERLEŽ

Mentorica: **Draga Krošel**

TEKMOVANJA, 5. B

Mednarodni matematični kenguru

LEA ŽUNKOVIČ

MIHAEL CEP

Cankarjevo

ANJA LORBER

MIHAEL CEP

LEA ŽUNKOVIČ

Logika

KAJA GAJŠT

ANJA LORBER

LEA ŽUNKOVIČ

MIHAEL CEP

Mentorica: **Sonja Šterbal**

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA: VŠEČ MI JE

Astrid, Hajdi, Samo, Nadja, Teja, Nina, Anže, Monika in jaz smo se letos (pod skrbnim nadzorom učiteljice Klavdije Murko) udeležili turističnega projekta Turizmu pomaga lastna glava, z letošnjim podnaslovom Všeč mi je.

Odločili smo se, da bomo pripravili turistično nalogo o mladinskem poletnem taboru v Majšperku, ki bi ga po možnosti tudi izvedli. Poletni tabor bi bil primeren za otroke in mladostnike od 10. do 15. leta starosti. Na njem bi se dogajale različne zabavne aktivnosti: po Dravinji bi se spuščali s kanuji, učili bi se streljati z loki, gradili bi bivališča iz naravnih materialov, kolesarili po okolici... Seveda bi prepevali ob tabornem ognju in kot je navada na taborih, spali v šotorih. Zamislili smo si tabor, pri katerem bi pridobivanje znanja povezali z zabavo, udeleženci pa bi si ogledali tudi kulturne znamenitosti občine Majšperk. Turistično nalogo smo najprej predstavili v Supermestu na Ptuj, ko pa nam je žirija podelila zlato priznanje, pa so se nam odprla vrata na turistično stojnico v Mercator centru v Mariboru, kjer so svoje naloge predstavljale šole iz cele Slovenije. Na obeh stojnicah smo za obiskovalce pripravili tudi različne naloge in nagrade. Po končanih prireditvah smo bili vsi zelo utrujeni in smo (vsaj predvidevam - to se je zgodilo meni), kar popadali v postelje.

Verjamem, da smo se pri tej nalogi zelo zabavali, ter da se bo naša šola tega projekta udeležila tudi naslednje leto. Za pomoč pri pripravi stojnice se zahvaljujemo učitelju likovne vzgoje Janku Mariniču, zahvaljujemo pa se tudi vsem ostalim, ki ste nam na kakršen koli način pomagali pri izvedbi projekta.

Simona Korošec, 8. a

SPOZNAVAJMO DRŽAVE EU - NAJSTAREJŠA MESTA

Tudi letos se je naša šola udeležila projekta Spoznavajmo države EU. Kot prejšnja leta, smo tudi letos predstavljali Češko. Pri projektu smo sodelovali Primož Skledar, Tilen Ahec, Teja Travnika, Nina Verdenik in

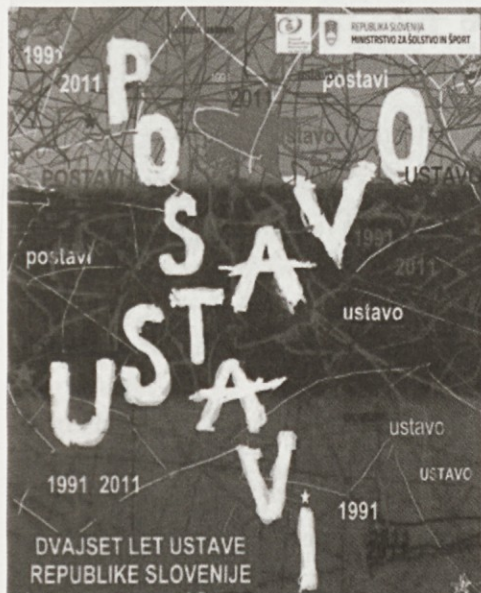
Nadja Kamenšek, pod vodstvom mentorice Klavdije Murko.

V soboto, 5. 5. 2012, smo se zbrali pred šolo, kjer smo pod spremstvom učiteljice Slavice Taciga, z avtobusom odšli na Ptuj. Na stojnici sta nas pričakali naša učiteljica in ga. Simona Rober. S svojim znanjem o Češki, nam je veliko pomagala pri pripravljanju in urejanju stojnice. Brez nje bi mimoidočim težje tako dobro predstavili Češko. Letos so vse sodelujoče šole predstavljale najstarejša mesta posameznih držav EU. Ker imamo mi Češko, smo predstavljali Prago, ki je najstarejše in tudi glavno mesto Češke. Vsaka šola je morala pripraviti tudi kulturno točko. Odločili smo se, da bomo predstavili legendo o nastanku

Praškega gradu in nato mesta Prage. Dramatizacijo smo dobro opravili, nato pa smo na stojnici do pol enih popoldan mimoidočim predstavljali značilnosti srednjeveške Prage. Na stojnici sta nas obiskala tudi evropski poslanec g. Lojze Peterle in župan občine Ptuj g. Štefan Čelan. Ob koncu prireditve smo z baloni odšli v Evropa park na Ptuj. Po evropski himni smo balone tudi spustili v zrak. Nato smo se vrnili nazaj na stojnice, kjer smo pospravili. Tako je bil za nami še en uspešno opravljen projekt.

Tilen Ahec, 9. a

PROJEKT E-USTAVA: Postavili Ustavo OŠ Majšperk

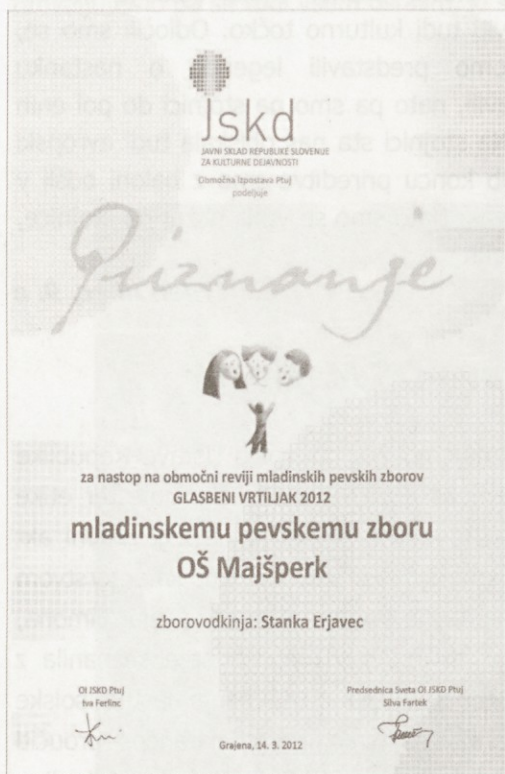

V šolskem letu 2011/12 praznujemo 20. obletnico Ustave Republike Slovenije. Že pri pouku državljanske in domovinske vzgoje ter etike smo spoznali, da je Ustava Republike Slovenije najvišji pravni akt naše države in da iz nje izhajajo vsi zakoni. Pod mentorstvom učiteljice Klavdije Murko pa se nas je skupina učencev (Teja, Simona, Anže, Samo, Nina, Nadja, Hajdi in Astrid) podrobneje seznanila z Ustavo Republike Slovenije ter se lotila postavljanja lastne šolske ustave. Naše delo ni bilo lahko, saj smo morali natančno proučiti razne dokumente, ki urejajo pravila na naši šoli. Namen postavitve šolske ustave je bil nastanek dokumenta, ki bi vsem udeležencem na šoli omogočil hitrejši vpogled v zakone, pravilnike in načrte, ki predvidevajo organizacijo naše šole. Ustavo je potrdila in ilustrativno podprla Skupnost učencev OŠ Majšperk, ogledate pa si jo lahko na spletni strani <https://sites.google.com/a/os-majšperk.si/e-ustava-os-majšperk/>. Želimo si, da bi novo postavljena Ustava prispevala k boljšemu počutju vseh na naši šoli.

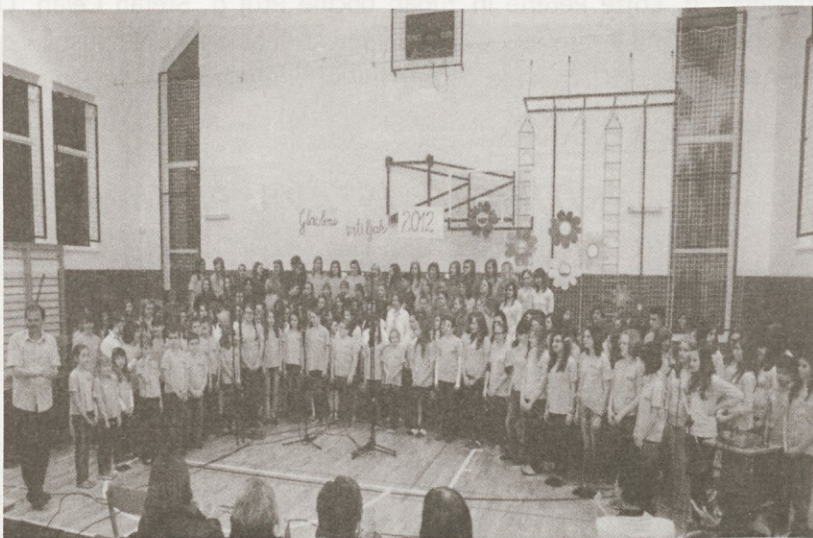
Samuel Plečko, 8. a

Območna revija Otroških pevskih zborov na OŠ Mladika Ptuj, 7. 3. 2012. Fotografija predstavlja vse pevce, ki so nastopali na tej prireditvi.

Pevski zbor je prejel priznanje za sodelovanje.

Območna revija Mladinskih pevskih zborov na OŠ Grajena, 14. 3. 2012. Fotografija predstavlja pevce, ki so takrat nastopali.

Za sodelovanje na tej prireditvi je Mladinski pevski zbor prejel priznanje.

31. maja 2012 je na osnovni šoli potekal Koncert zavodovih pevskih zborov z gosti, pevkami komorne pevske skupine OŠ Markovci.

ČEBELARSKI KROŽEK NA ŠOLI

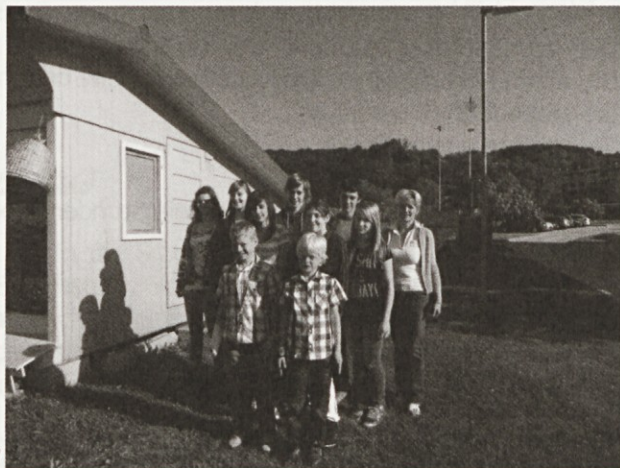
Čebelarški krožek na naši šoli je bil ustanovljen med prvimi v Sloveniji in sicer na pobudo takratnega predsednika ČD Majšperk g. Stankota Vedlina, ki je prva leta krožek tudi vodil. Takrat je bil ravnatelj šole g. Smole, torej je to bilo že pred 30. leti. Že prvo leto delovanja krožka, je g. Vedlin organiziral na naši šoli tekmovanje mladih čebelarjev ptujske regije. Pokrovitelj tega tekmovanja je bilo podjetje Medex iz Ljubljane. Vedlin Stanko je Medex-u podaril svoj izum, odkrivalnik satja, v zameno pa je Medex postavil šolski čebelnjak. In na zaključku tekmovanja so naši mladi čebelarji dobili iz rok direktorja ključke novega čebelnjaka. Takšni so bili začetki našega krožka.

Dandanes nismo tako udarni, vendar pa smo zelo pridni. Vseh 12 učencev, ki obiskujejo krožek, dejavno soustvarja izdelke, ki jih ponudimo na božično- novoletnem bazarju pred Občino Majšperk.

Izkupiček od prodaje porabimo na zaključnem izletu, letos bo to potovanje z vlakom in kopanje v termah Laško. Ker pa vso leto pridno vsrkavamo znanje o čebelici in čebelarstvu, smo s tem znanjem letos tudi blesteli na državnem tekmovanju mladih čebelarjev. Tekmovanja bi se radi udeležili vsi, vendar so nam dovolili samo šest tekmovalcev. To so bili : Jošt Vedlin, Podgoršek Zlatka, Antonia Kodrič, Nastja Kozel, Samuel Plečko in Anže Vedlin. Naša nagrada so bila štiri zlata državna odličja in dve srebrni. Mislim, da nas ni nobena šola prekosila. Skratka, bili smo najboljši.

Ostali člani krožka so še: Mihael Cep, Peter Cep, Tamara Pšeničnik, Lana Božičko, Saša Gajšek in Nika Korez. Za letošnje šolsko leto še pripravljamo skupaj s ČD Majšperk Dan odprtih vrat slovenskih čebelarjev. To bo v petek 15. Junija med 13. In 17. uro pri našem šolskem čebelnjaku, kjer si bodo lahko vsi obiskovalci ogledali delo v čebelnjaku in ob njem. Izdelovali bomo satnice, zabijali okvirje, žičili, poslikavo panjskih končnic, in še in še. Vsi ste lepo vabljeni.

*Mentorica krožka: **Tatjana Vedlin***

ČEBELARSKI KROŽEK 2011/2012

Prvo uro smo se spoznali, učiteljici Tatjani Vedlin smo dali svoje telefonske številke, da nas obvesti o spremembah. Začeli smo se učiti in smo se tudi dogovarjali za državno tekmovanje v Laškem. Na tekmovanje smo odšli 5. 5. 2012. Na tekmovanje so odšli: Samuel Plečko, Anže Vedlin, Antonija Kodrič, Nastja Kozel, Jošt Vedlin in Zlatka Podgoršek. Dobili smo dve srebrni in štiri zlate. Srebrna sta SAMUEL PLEČKO in ANŽE VEDLIN. Zlati so JOŠT VEDLIN, ZLATKA PODGORŠEK, ANTONIJA KODRIČ in NASTJA KOZEL. Evropsko tekmovanje bo drugo leto. Odvijalo se bo v Švici.

Tudi sama sem se začela ukvarjati z čebelarstvom. 15. 6. 2012 je dan odprtih vrat v OŠ Majšperk za mlade čebelarje. Naučili smo se veliko. Čeprav grem naprej, se bom poskusila vpisati še na kakšno čebelarsko tekmovanje.

Pridružite se in se zabavajte v čebelarskem krožku, ki ga ima Tatjana Vedlin.

Izdelujejo se različne sveče, okraski, . . . iz voska. Riše se na panjske končnice. Izdelujejo se satniki. Preizkusili smo se tudi v čebelnjaku, kjer smo spoznavali čebelarske pripomočke. Za novo leto in božič se postavi stojnica ob postavitvi smreke, kjer se prodajajo različni vošчени izdelki in med. Zraven tega pa se tudi prodajajo srečke.

Pri pouku so sodelovali tudi: Nika, Lana, Saša, Miha, Peter in Tamara.

Zlatka Podgoršek, 9. b

DER PFARRER

Ein Pfarrer ist im Vorsitzender der Pfarre. Er sorgt für Gottesdienst und für verleihen der Sakramente. Ihm helfen jüngere Pfarrer (Kaplane). Ein Pfarrer hat die zweite Stufe Weihe – der Priesterweihe. Die Kirche ist eine religiöses Gebäude.

Tilen Ahec, 9. a

DER LEHRER

Der Lehrer gibt Hausaufgaben zu den Schülern. Er arbeitet in der Schule. Er must freundlich sein zu den Schülern und die Arbeiter an der Schule. Er bewertet Sie und lehren Sie viel Neuer.

Marina Gajšek, 9.a

DIE ÄRZTIN

Die Ärztin gibt Medikamente den Leuten.
Die Ärztin heilt die Leute und hilft ihnen.
Sie arbeitet im Krankenhaus.
Sie hat ihre eigene Praxis.
Sie muss freundlich Sein.
Sie muss abgehärtet sein, weil sie viele Stunden arbeitet.

Julijana Lorber, 9. a

Die Frühlingsfarben
Das Veilchen ist violett.
Die Primel ist gelb

Die Sommerfarben
Das Speiseeis ist schmackhaft
und bunt.
Die See ist blau.

Die Winterfarben
Der Schnee ist weiß.
Die Schlitten sind braun.

Die Herbstfarben
Das Laub ist braun, rot und orange.

POLIZIST

Polizist ist Beauftragter der Einheiten der Polizei. Polizist ist verantwortlich für aushalten Öffentlichkeit Ordnung und Ruhe des Verkehr. Wie muss die Polizei schätzen. Polizisten arbeiten auf der Polizeiwache und auf Draußen. Polizist muss streng sein.

Eva Šalamun, 9. b

ROTKÄPPCHEN

Das Rotkäppchen besucht seine kranke Großmutter. Wenn sie durch den Wald geht, trifft sie den bösen Wolf. Er fragt der Rotkäppchen: Wohin gehst du? Sie antwortet: Ich gehe zum meiner Großmutter, sie ist krank. Der Wolf geht zum Haus ihrer Großmutter und frisst sie. Dann kommt der Jäger und er tötet den Wolf. Dann der Jäger rettet die Rotkäppchen und die Großmutter.

Antonia Kodrič, 7. b

MEIN HUND

Mein Hund heißt Floyd. Er ist ein Airedale Terrier und ist jetzt 1 Jahr alt. Ich habe ihn letzten Frühling gekriegt. Er war damals 8 Wochen alt.

Ich gehe jetzt zwei mal pro Woche (am Dienstag und Freitag) zur Hundeschule mit ihm. Wir lernen sitzen, Platz und Kommando. Ich gehe jeden Tag mit ihm um 6 Uhr spazieren, und dann kriegt er Frühstück. Am liebsten machen wir lange Spatziergänge oder spielen draußen.

Im Februar sind wir Ski fahren gegangen und wir haben Floyd mitgenommen. Da hat es eine Nacht ganz doll geschneit und die ganze Woche sehr kalt. Aber Floyd war sehr froh und er liebt Schnee. Drei Monate her hat er sich auch sein Bein gebrochen. Wir sind zum Veterinär gegangen, und er hat uns erklärt, welche Medikamente er kriegen muss.

Jetzt ist es schon besser mit ihm. Er läuft wieder froh herum und winkt mit seinem Schwanz.

Simona Korošec, 8. a

AM SAMSTAG

Am Samstag den sechsten fünften zweitausendzweölf Ich bin in die Stadt gegangen. Es war sonnig, es war 24° Grad. Mit mir war meine Mutti, Vater und meine Schwestern. Wir gehen in Europark. Ich habe ein lustiges rot Kleid gekauft. Später wir gingen in Restaurant. Ich aß einen guten Hamburger. Meine Mutti aß Pizza und trank Obstsaft. Mein Vater trank Kaffee. Meine Schwestern aßen Schokoriegel und Eis.

Am Nachmittag ich ging mit meinen Freundin in den Park. Wir haben schöne Musik gehört und lasen ein fantastisches Buch.

Um halb sechs es regnete, wir sind nach Hause gelaufen. Meine Mutti machte eine Tee. Es war so gut.

Um acht Uhr wir sahen einen Film. Es war der beste Film.

Dieser Tag war am schönsten.

Astrid Cep, Klasse 9. b

FERIEN AM MEER

Letztes Jahr war ich mit meiner Familie in Ankaran. Dort waren wir eine Woche im Urlaub. Mit uns waren auch meine Cusine und mein Cousin. Auf dem Weg nach Ankaran haben wir verschiedene Spiele gespielt und Geschichten erzählt. Das Wetter war schön. Es war heiß und sonnig. Den ersten Tag abends sind wir zum Strand gegangen und einen langen Spaziergang gemacht. Wir hatten eine „heiße“ Debatte und haben eine Frau auf dem Rad nicht gesehen. Sie wollte vorbeifahren und genau in diesem Moment hat sich mein Cousin umgedreht und sie unabsichtlich ins Wasser gedrückt. Sie ist mit dem Rad ins Meer gefallen und war ganz nass. Dieses Problem haben wir alleine gelöst und uns bei dieser Frau entschuldigt. Nächsten Abend hat mein Bruder auf dem Balkon einen Sandwich gegessen. Auf einmal ist ein Hund auf den Balkon gesprungen und hat seinen Sandwich genommen. Im ersten Moment war mein Bruder überrascht und hatte Angst aber am Ende haben wir alle gelacht. Auch alle anderen Tage hatten viele interessante Abenteuer. Das waren tolle Ferien, wir hatten viel Spaß, viel gelacht und erlebt gebadet und eine Woche war schnell vorbei. Ankaran ist eine kleine aber schöne Stadt. Ich hoffe, dass es dieses Jahr auch so toll wird.

Nina Verdenik, 8. a

A JOKE

An ill man comes to the doctor and says:
»I have just 59 seconds to live!«
And the doctor says: »OK, wait a minute.«

Žiga Sagadin, 7. a

WHAT IS THIS?

J Who or what takes the half of your knowledge to school every day? (your schoolbag)

J It makes you feel like you have butterflies in your stomach and when you feel this way, you think about only one person in the world. (love)

Maja Lampret, 7. a

BFF

She always talks.
She never listens.
She never goes away.
She's very annoying.
I really hate that Boring Flying Flea.

Romana Kamenšek, 7. a

Simona Korošec, 8. a

A BEE MEETS A FLY

Once upon a time there was a little bee. She was a very nice bee. Everyone loved her, because she was always happy. But one day she wasn't happy. So other bees asked her: »What's the matter, little bee?«

»I'm bored!« she answered.

»You should go to the meadows and collect some honey«, they thought.

And so the little bee left the hive and decided to have an adventure. She went to the meadows and started to collect honey. She was very busy so she couldn't look around. That's why she didn't notice when a fly joined her.

Suddenly she looked up and saw the fly. The little bee was very scared but the fly said: »Don't be scared. I won't hurt you.« The little bee believed it. She asked the fly what was she doing there.

»I was just flying around when suddenly I saw a spider. I was very scared. I started flying faster and faster and then I got tired and needed to stop. That's why I'm here. Do you happen to know where I am? I was flying so fast that I got lost.« said the fly.

»You're in the meadows.« the little bee answered. »Great, my home is very close.« the fly said. »That reminds me. I must go home. Goodbye little bee!« she said and flew away.

»Goodbye!« said the little bee. She had to go back to hive too.

After that the bee and the fly became friends and the little bee was happy again.

Romana Kamenšek, 7. a

A GHOST

It was the time when kids were sleeping. It happened in an old house with old windows, creepy garden, awful smell and squeaky door. The kids were sleeping, but the woman was awake. Suddenly the door opened. The woman looked around herself and then she saw a ghost. The ghost was very scary. It had no eyes, the mouth was on the back, the hair was growing on the hands and the nose was twisted. It was wearing a hat, shoes and a jacket. It was carrying an old woman's head. It was laughing. The woman freaked out and then the ghost disappeared. It was showing up for nine days. The kids were scared, so they ran away. But the woman went crazy and she shot herself.

Lana Božičko, 7. a

I hope...
 I dream...
 I Live...
 FOR A BETTER TOMORROW!

SPORTS CROSSWORD

A	I	H	N	F	G	P	X	G	F	B	Y	V	X	D	Y
T	A	B	L	E	T	E	N	N	I	S	O	S	J	H	E
E	E	O	L	Z	T	O	O	B	E	L	E	P	F	X	K
T	G	N	E	D	P	T	A	F	L	B	V	O	O	L	C
E	Q	X	N	G	N	S	I	E	D	A	O	R	O	L	O
M	O	V	N	I	E	Z	Y	Q	H	T	L	T	T	A	H
L	N	I	M	B	S	B	T	Z	O	M	G	S	B	B	E
E	P	D	A	R	A	T	E	K	C	A	R	N	A	K	C
H	A	L	L	L	A	B	T	E	K	S	A	B	L	C	I
B	L	G	L	F	D	O	D	G	E	B	A	L	L	I	A
L	L	A	B	T	F	O	S	Z	Y	F	U	N	T	K	G
S	O	C	C	E	R	H	C	T	I	P	R	U	G	B	Y

Find all the words below:

soccer golf volleyball
football tennis basketball
ice hockey rugby table tennis
field hockey baseball badminton
sports

Anže Vedlin, 8. a

Tilnova slika s prve otroške haloške kolonije

STAREJŠI UČENCI PRVI NA PTUJU IN TRETJI V PODRAVJU

TEKMOVANJE KONČALI NA PODROČNEM TEKMOVANJU

S starejšimi učenci smo se udeležili medobčinskega tekmovanja v košarki za področje Ptuja, ki je potekalo v dveh delih na OŠ Destrnik - Trnovska vas. Tekmovanje se je pričelo dne 20. 11. 2011, kjer smo se pomerili z ekipo OŠ Ljudski vrt. Tekma se je končala z rezultatom 40 : 21 v našo korist. Tekmovanje se je nadaljevalo 24. 10. 2011, kjer smo se pomerili z ekipama OŠ Destrnik (38 : 19) in OŠ Olga Meglič (21 : 15). Tekmovanje

smo zaključili neporaženi in se tako uvrstili na področno tekmovanje, ki je potekalo na OŠ Poljčane.

Na področnem tekmovanju, ki je potekalo 1. 12. 2011 so tako sodelovale štiri najboljše šole iz regije: OŠ Poljčane, OŠ Pohorskega odreda Slovenska Bistrica, OŠ Olge Meglič in OŠ Majšperk. V prvi tekmi smo se pomerili z OŠ Poljčane in izgubili tekmo po trdem boju z 31 : 29. Drugo tekmo smo igrali z OŠ Olge Meglič, ki smo jo ponovno premagali z rezultatom 53 : 31. Na koncu smo tako osvojili tretje mesto (prvo mesto je zasedla OŠ Poljčane, druga je bila OŠ Slovenska Bistrica) in izpadli iz nadaljnjega tekmovanja.

Za OŠ Majšperk so nastopali: **NIKO BOGOVIČ, KLEMEN KROPEC, TIMOTEJ KIDRIČ, ŽAN MLAKAR, ANDRAŽ RAKOVEC, PRIMOŽ KOREZ, PATRICK KOVAČIČ, JERNEJ FAKIN, TILEN AHEC, JULIJAN K.**

MLAJŠI UČENCI V POLFINALU DRŽAVNEGA PRVENSTVA

Tako kot s starejšimi, smo se tudi z mlajšimi učenci udeležili medobčinskega tekmovanja v košarki. Potekalo je na Ptuj v OŠ Olga Meglič, dne 28. 2. 2012. Na tekmovanje sta se prijaviли dve ekipi: OŠ Olge Meglič in OŠ Majšperk. Obe ekipi sta se uvrstili na področno oz. regijsko tekmovanje. Nasprotnika smo premagali z veliko razliko (61 : 33).

Področno tekmovanje je potekalo 7. 3. 2012 na OŠ Olge Meglič. Tekmovale so štiri ekipe, in sicer: OŠ Pohorskega odreda Slovenska Bistrica, OŠ Poljčane, OŠ Olga Meglič in OŠ Majšperk. V prvi tekmi smo premagali OŠ Pohorskega odreda z rezultatom 62 : 26, drugo tekmo pa smo dobili proti OŠ Olge Meglič z 51 : 33 in se tako uvrstili v četrfinalno tekmovanje kot prvouvrščena ekipa iz regije.

Četrfinalno tekmovanje je potekalo na naši šoli. V prvi tekmi smo premagali OŠ Slave Klavore iz Maribora (42 : 31), v drugi pa OŠ Ivana Cankarja iz Ljutomerja (44 : 18) in se tako uvrstili v polfinale državnega prvenstva.

V Miklavžu na Dravskem polju smo 11. 5. s porazom proti OŠ Miklavž in zmago proti OŠ Rogaška Slatina I končali uspešno tekmovanje. V polfinale smo se tako uvrstili že šestič.

Za OŠ Majšperk so nastopali: **PETER KROPEC, DENIS VEK, MARKO VRABIČ, ALEN KROPEC, VID ŽNIDAR, KLEMEN KROPEC, ROK AVGUŠTIN, TIMOTEJ KIDRIČ, ROK MARTIN JERNEJŠEK, MATJAŽ IVANČIČ, NIKO BOGOVIČ.**

Mentor: **Hinko Strmšek**

TEKMOVANJE MLAJŠIH UČENK (LETNIK 1999 IN MLAJŠE)

Učenke 6. in 7. razreda smo se udeležile regijskega košarkarskega tekmovanja, ki je potekalo 29. 2. 2012 na naši šoli. Na tekmovanju so sodelovale štiri osnovne šole, in sicer OŠ Markovci, OŠ Ljudski vrt, OŠ Olge Meglič in OŠ Majšperk. Ekipo smo sestavljale naslednje učenke: Klementina Topolovec, Klementina Križanec, Monia Potočnik, Monika Plavčak, Antonia Kodrič, Saša Gajšek, Nastja Kozel, Klavdija Debelak, Mateja Planinšek, Nina Majcen, Lana Božičko, Maja Žunkovič, Nika Korez in Tjaša Križanec. Prvo tekmo smo odigrale proti OŠ Markovci in zmagale 21:6. Drugo tekmo smo igrale proti OŠ Olga Meglič in izgubile s 17 : 14. Na koncu smo v konkurenci štirih osnovnih šol osvojile odlično drugo mesto. S tem rezultatom smo se uvrstile na četrtfinalno državno

tekmovanje. Tudi to tekmovanje je organizirala naša osnovna šola, in sicer 11. 4. 2012. Tekmovanja smo se udeležile tri osnovne šole in igrale po sistemu vsaka ekipa z vsako. Prvo tekmo smo igrale z OŠ Sladki Vrh in izgubile s 23 : 8. V drugi tekmi je OŠ II Murska Sobota premagala OŠ Sladki Vrh 45 : 20. V tretji tekmi pa smo igrale domačinke proti OŠ II Murska Sobota in jo izgubile s 43 : 17. Pristale smo na tretjem mestu. Domača ekipa je nastopila v isti zasedbi kot na regijskem tekmovanju. Punce smo se borile in trudile z vsemi močmi in smo zadovoljne s tem, kar smo dosegle.

Tjaša Križanec, 7. b

Mentor: Aleš Belšak

NA TEKMI SO PREVLAĐOVALA ČUSTVA ...

V sredo, 29. 2. 2012, in v sredo, 11. 4. 2012, smo imele učenke 6. in 7. razreda košarkarsko tekmo. Pomerile smo se proti OŠ Olge Meglič, OŠ Markovci, OŠ II Murska Sobota in OŠ Sladki Vrh. Med tekmami so vladala čustva. Prevladovala sta veselje, ko smo zadele koš, in jeza, ko so nasprotnice zadele koš ali takrat, kadar je sodnik narobe sodil. Prisotna je bila tudi napetost, kadar smo se bližale nasprotnikovemu rezultatu ali obratno. Učitelj Aleš je govoril, da naj igramo čim bolj pošteno, a je bilo skoraj nemogoče, saj so bile nasprotnice zelo grobe. Med tekmo smo lahko videli kar nekaj padcev, ampak kot pravijo: »*Ko padeš, se poberi.*« Lahko bi rekli, da je bil to naš moto. Kljub porazu smo bile ponosne, saj smo igro igrale kar se da pošteno. Čeprav so se naši »prijazni« sošolci norčevali, se nismo zmenile za njih, saj smo bile vesele, da smo se v košarkarskem tekmovanju uvrstile tako daleč.

POHOD NA MENINO PLANINO

V soboto, 19. 5. 2012, smo se učenci osnovne šole Majšperk skupaj s planinskim društvom Majšperk odpravili na pohod na Raduho. Vendar se zaradi slabih in snežnih razmer na Raduhi nismo odpravili na Raduho, temveč na nekaj sto metrov nižjo pot na Menino planino. Odpravili smo se zjutraj ob 6.00 in se vrnili okrog 17.00. Vreme nam je bilo več kot naklonjeno. Ogledali smo si številna jezercja in občudovali čudovito naravo. Ob poti smo se osvežili tudi s snegom, ki smo ga bili vsi veseli. Bilo je lepo in veselimo se že naslednjega pohoda.

Julijana Lorber, 9. r

ZDRAV ŽIVLJENJSKI SLOG

To šolsko leto na OŠ Majšperk že drugo leto zapored poteka projekt »Zdrav življenjski slog«, v katerem učencem in učenkam iz matične in podružničnih šol omogočamo dodatne brezplačne ure strokovno vodene športne vadbe. Otroci se pri urah podrobneje seznanjajo s športi, ki jih srečujejo pri urah športne vzgoje, spoznavajo pa tudi športe, katerih doslej še niso tako

Tekmovanje v ligi KLOŠ

Majšperk, OŠ Ptujška Gora in OŠ Stoperce.

podrobno poznali.

V okviru projekta smo se povezali tudi s Planinskim društvom iz Majšperka, s katerim smo se udeležili tudi dveh planinskih pohodov. Dne 15. 10. 2011 smo se podali na Donačko Goro in 31. 3. 2012 na Slavnik.

Povezali pa smo se tudi s Košarkarskim klubom Haloze in Majšperka, kjer smo tekmovali v ligi KLOŠ (košarkarska liga osnovnih šol) za letnike 2001 in mlajše. OŠ Majšperk so tako zastopale tri ekipe: OŠ

Pohod na Donačko goro

POHOD NA SLAVNIK

V soboto, 31. 3. 2012, smo odšli s PD Majšperk na pohod na Slavnik. Dobili smo se zjutraj ob 6.00 pred OŠ Majšperk. Peljali smo se po "zaflikanih" cestah in po avtocesti. Vozili smo se približno 3 ure. Ko smo prispeli do cilja, smo nadaljevali pot proti glavnemu cilju, vrhu Slavnika. Hodili smo po kamniti poti. Ko smo prišli do samega vrha smo imeli malico iz popotne torbe. Ko smo se dogovorili, da gremo direktno proti domu, so se nekateri pritožili, da bi se lahko ustavili v Trojanah, ki so znane po slastnih krofih. Na avtobusu smo veliko prepevali. Domov smo se vrnili okoli 16.00 ure. Na poti nas je cel dan

Pohod na Slavnik

OŠ MAJŠPERK

2011/2012

